

Dato: 1. april 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0875
Dok.: RAJ40952

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, politi- loven og våbenloven

(Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 6. november 2008, som senest ændret ved lov nr. 1404 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 57, nr. 9, ændres ”§ 40 i lov om social service” til: ”§ 52 i lov om social service”.

2. Efter § 81 indsættes:

”§ 81 a. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af denne lovs § 180, § 183, stk. 2, og § 237 skal det i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør som nævnt i stk. 1.”

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

3. § 114, stk. 1, nr. 6, affattes således:

”6) Overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særligt skærpende omstændigheder efter § 192 a.”

4. I § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6, ændres ”§ 192, stk. 2,” til: ”§ 192 a,”

5. I § 119, stk. 3, ændres ”6 måneder” til: ”1 år og 6 måneder”:

6. § 192 a affattes således:

”§ 192 a. Den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel fra 1 år indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt under særlig skærpende omstændigheder overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, straffes med fængsel indtil 6 år.”

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1069 af 6. november 2008, som senest ændret ved lov nr. 187 af 18. marts 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 762, stk. 2, nr. 2, ændres ”§ 192 a, stk. 1” til: ”§ 192 a, stk. 2”.

§ 3

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1316 af 26. november 2007, som senest ændret ved lov nr. 500 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

§ 4

I lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, som ændret ved § 19 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 23, stk. 3, indsættes efter ”med bøde”: ”eller fængsel indtil 6 måneder”.

§ 5

Loven træder i kraft [].

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 1 og 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

1.1.1.1. Almindelige bemærkninger

1. Indledning.....	4
1.1. Baggrunden for lovforslaget.....	4
1.2. Lovforslagets hovedpunkter og formål.....	5
2. Særlig bestemmelse om strafforhøjelse og skærpet straf for visse lovovertrædelser med baggrund i rocker- og banderelaterede opgør m.v.....	6
2.1 Gældende ret	6
2.2. Lovforslagets udformning	8
3. Udvidet straffelovsbestemmelse om overtrædelse af våbenlovgivningen.....	13
3.1. Gældende ret	13
3.1.1. Våbenlovens § 10 og straffelovens § 192 a	13
3.1.2. Besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted	14
3.1.3. Besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder.....	15
3.1.4. Besiddelse m.v. af særdeles farlige våben og eksplosivstoffer.....	16
3.1.5. Strafadmålingen	17
3.2 Lovforslagets udformning	20
3.3. Våbenlovens § 10, stk. 2	31
3.4. Hemmelig ransagning efter retsplejelovens § 799.....	31
4. Skærpelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3.....	33
4.1. Gældende ret	33
4.2. Lovforslagets udformning	35
5. Bedre efterforskningsredskaber	36
5.1. Varetægtsfængsel	36
5.1.1. Gældende ret.....	36
5.1.2. Lovforslagets udformning	38
5.2. Indgreb i meddelelseshemmeligheden.....	40
6. Zoneforbud	42

7. Andre initiativer, der udmønter regeringens bandepakke.....	44
8. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	48
9. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.....	48
10. De administrative konsekvenser for borgere.....	48
11. De miljømæssige konsekvenser	48
12. Forholdet til EU-retten	48
13. Hørte myndigheder m.v.....	48
14. Sammenfattende skema	49

1. Indledning

1.1. Baggrunden for lovforslaget

Siden sensommeren 2008 har der navnlig i hovedstadsområdet været en række voldelige episoder mellem forskellige grupper med tilknytning til rocker- og bandemiljøet.

Politiet har i forbindelse med visitationer af personer i hovedstadsområdet i flere tilfælde konstateret, at personer med formodet tilknytning til rocker- og bandemiljøet har været bevæbnede med skarpladte våben og båret skudsikre veste.

Endvidere har politiet i forbindelse med ransagninger af tilholdssteder for personer og grupper inden for rocker- og bandemiljøet konstateret, at der på tilholdsstederne har været opbevaret skydevåben, og at der har været opbevaret skydevåben i private hjem, der tilhører personer med formodet tilknytning til rocker- og bandemiljøet.

Der har endvidere været flere meget voldsomme episoder med drab og drabsforsøg, som formodes at have baggrund i en verserende konflikt mellem nogle rockergrupper og bander, og hvor der har været anvendt skydevåben på offentligt tilgængelige steder. I nogle af disse tilfælde er også personer uden nogen tilknytning til rocker- og bandemiljøet blevet truet med skydevåben, kommet alvorligt til skade eller blevet dræbt.

Rigspolitiet har således oplyst, at 20 personer er blevet såret og 3 er blevet dræbt siden sensommeren 2008 ved skud på gaden eller andet frit tilgængeligt sted i hovedstadsområdet.

De omhandlede skudepisoder, der bl.a. har fundet sted i tæt bebyggede bolig- og butiksområder i hovedstadsområdet, har skabt frygt og utryghed i befolkningen, og konflikterne på rocker- og bandeområdet har således udviklet sig til at være en trussel mod det normale samfundsliv i de områder, hvor de har fundet sted.

Problemerne med rocker- og banderelateret kriminalitet er ikke nye problemer. Opgør mellem disse grupperinger bl.a. om kontrollen over de kriminelle markeder m.v. er heller ikke et nyt problem. Der har i de senere år været stor fokus på at bekæmpe dette uvæsen, både med nye lovgivningsmæssige tiltag og med en styrket og bred myndighedsindsats. Den seneste udvikling, hvor opgør udkæmpes i gaderne med skyderier m.v., der også rammer helt tilfældige almindelige borgere, som færdes på gaden i deres egen by, har imidlertid efter regeringens opfattelse skabt en ny situation, hvor samfundet må sige fra med ekstraordinært skrappe modforholdsregler over for rockergrupperne og banderne.

På denne dybt alvorlige baggrund fremlægger regeringen hermed forslag til skærpede straffe, bedre efterforskningsredskaber for politiet samt andre tiltag med henblik på at skabe sikkerhed og tryghed for borgerne. Lovforslaget udmønter en del af regeringens samlede bandepakke, som blev fremlagt den 4. marts 2009. Lovforslagets hovedpunkter og formål er omtalt under pkt. 1.2 nedenfor. De øvrige initiativer i pakken er omtalt nedenfor under pkt. 7.

1.2. Lovforslagets hovedpunkter og formål

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Det foreslås at indføre en særlig bestemmelse om fordobling af straffen for visse alvorlige forbrydelser, når den pågældende forbrydelse begås med baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse efter straffelovens § 180.

Det foreslås endvidere at indføre en bestemmelse, hvorefter den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel fra 1 år indtil 6 år. Bestemmelsen indebærer bl.a., at der indføres en minimumsstraf på 1 års fængsel for under særlig skærpende omstændigheder at besidde ulovlige skydevåben på åben gade.

Der foreslås desuden en generel bestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændig-

heder skal kunne straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen har bl.a. til formål at skærpe straffen for ulovlig indførelse af og handel med skydevåben samt for ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen eller et andet ikke offentligt tilgængeligt sted. Den foreslåede strafferamme med et maksimum på 6 års fængsel vil i givet fald også indebære, at der efter omstændighederne vil kunne foretages bl.a. telefonaflytning i alle sager om overtrædelse af våbenlovgivningen, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse.

I tilknytning til den foreslåede generelle bestemmelse om overtrædelser af våbenlovgivningen foreslås det endvidere, at der skal være mulighed for varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, i alle sager om overtrædelser af våbenlovgivningen, som er omfattet af den foreslåede generelle bestemmelse i straffeloven. Den foreslåede bestemmelse om minimumsstraf på 1 års fængsel vil indebære, at der i disse tilfælde vil være grundlag for retshåndhævelsesarrest i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (som ikke foreslås ændret).

Det foreslås endvidere at skærpe straffen i tilfælde, hvor nogen på anden måde end ved vold eller trussel om vold lægger hindringer i vejen for, at politi, redningsfolk m.v. kan udføre deres hverv, jf. straffelovens § 119, stk. 3. Strafmaksimum foreslås således forhøjet fra fængsel i 6 måneder til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Endelig foreslås det, at der skal kunne idømmes frihedsstraf for overtrædelse af såkaldte zoneforbud, som vil blive reguleret i bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 (ordensbekendtgørelsen), jf. nærmere herom under pkt. 6 nedenfor.

2. Særlig bestemmelse om strafforhøjelse og skærpet straf for visse lovovertrædelser med baggrund i rocker- og banderelaterede opgør m.v.

2.1 Gældende ret

I straffeloven findes der i dag både bestemmelser om forhøjelse af strafferammen i nærmere angivne straffelovsbestemmelser, og bestemmelser om forhold, der skal indgå som skærpene omstændigheder ved fastsættelsen af straffen. Disse bestemmelser kan efter omstændighederne være relevante at anvende i forbindelse med kriminalitet, der har sin baggrund i bandeopgør eller lignende. I den forbindelse kan således bl.a. nævnes følgende bestemmelser:

Straffelovens § 247 hjemler *en forhøjelse af strafferammen* for overtrædelse af §§ 244-246 (voldsbestemmelserne) i straffeloven med indtil det halve, hvis forbrydelsen begås af en person, der tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold (stk. 1), eller hvis forbrydelsen er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold (stk. 2).

Straffelovens kapitel 10 om straffens fastsættelse indeholder bl.a. almindelige regler om straffens fastsættelse og regler om skærpende og formildende omstændigheder. Straffelovens § 81 angiver således en række forhold, som skal anses *som skærpende omstændigheder* ved straffens fastsættelse.

Efter straffelovens § 81, nr. 2, skal det f.eks. i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at gerningen er udført af flere i for-
ening.

Efter § 81, nr. 3, skal det i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, at gerningen er særligt planlagt eller led i omfattende kriminalitet, typisk, at der er tale om professionel eller mere systematisk kriminalitet med flere personer indblandet, f.eks. organiseret økonomisk kriminalitet, narkotikakriminalitet, hælerivirksomhed eller menneskesmugling. Bestemmelsen kan dog efter omstændighederne også anvendes, hvor kun en enkelt person er involveret i den pågældende forbrydelse. Det er ikke nødvendigt, at gerningsmanden har haft en særlig vigtig rolle ved planlægningen eller udførelsen af den omhandlede kriminalitet. Bestemmelsen vil efter omstændighederne kunne omfatte personer, der ikke indtager overordnede funktioner i en kriminel organisation.

Efter § 81, nr. 4, skal det i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tilsigtede, at gerningen skulle have betydeligt alvorligere følger, end den fik. Ordet »tilsigtede« antages ikke at indebære et skærpet forsætskrav. Som eksempel på tilfælde, hvor bestemmelsen kan tænkes anvendt, kan nævnes brandstiftelse på fremmed ejendom, jf. straffelovens § 181, stk. 1, hvor gerningsmanden har haft forsæt til, at hele ejendommen brændte ned, men brandstiftelsen alene førte til, at en mindre del af ejendommen ødelagdes.

§ 81, nr. 5, fastslår, at det i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed. Med ordet »særlig« markeres, at bestemmelsen er forbeholdt om-

stændigheder, der rækker videre end til den hensynsløshed, som normalt indgår i den pågældende forbrydelse. Som eksempel på tilfælde, hvor bestemmelsen kan tænkes anvendt, kan nævnes væbnet røveri, hvorunder der tillige affyres skarpe varselsskud.

Der findes i dag ikke bestemmelser i straffeloven, der medfører en fordobling af den foreskrevne straf for lovovertrædelser, der har baggrund i et bandeopgør eller lignende, eller hvorefter det i almindelighed skal indgå som en særdeles skærpende omstændighed, at lovovertrædelser har baggrund i et bandeopgør eller lignende.

2.2. Lovforslagets udformning

2.2.1. Som nævnt ovenfor under pkt. 1.1 har der siden sensommeren 2008 i navnlig hovedstadsområdet med formodet baggrund i verserende rocker- og bandekonflikter fundet skudepisoder sted i tæt bebyggede bolig- og butiksområder, der har medført betydelig fare for liv og helbred også for udenforstående borgere uden nogen tilknytning til rocker- og bandemiljøet. Ved nogle af de nævnte skudepisoder er personer uden tilknytning til de verserende rocker- og bandekonflikter blevet dræbt, formentlig på grund af forveksling m.v.

Som det fremgår af pkt. 3.2.1 nedenfor har politiet i forbindelse med visitationer af personer i hovedstadsområdet konstateret, at personer med formodet tilknytning til rocker- og bandemiljøet i en række tilfælde færdes med skarpladte våben, og de pågældende personer har ligeledes i en række tilfælde ved antræffelsen båret skudsikre veste. Der er endvidere blevet fundet et stort antal våben ved ransagninger på adresser med formodet tilknytning til bande- og rockermiljøet.

Det verserende bandeopgør har på denne baggrund skabt frygt og utryghed i befolkningen, og opgøret har på det seneste udviklet sig på en sådan måde, at det har været en trussel mod det normale samfundsliv i de mest berørte områder og bydele.

Omfanget og karakteren af skudepisoder, brug af skudsikre veste, besiddelsen af skarpladte våben og forekomsten af våben ved bl.a. ransagninger af tilholdssteder for rocker- og banderelaterede grupper (jf. pkt. 3.2.1 nedenfor), viser således efter regeringens opfattelse, at rocker- og banderelaterede gensidige opgør kan udvikle sig på en måde, der truer det normale samfundsliv og den almindelige befolkning, som risikerer at

blive tilfældige ofre i forbindelse med farlige personangreb på frit tilgængelige steder.

Det indgår som et væsentligt element i denne vurdering, at rocker- og banderelaterede opgør som det, der for tiden verserer i hovedstadsområdet, efter sin karakter indebærer en betydelig risiko for optrapning både med hensyn til intensitet og med hensyn til de midler, der anvendes.

Regeringen foreslår på denne baggrund, at der indføres en særlig bestemmelse om strafskærpelse/strafforhøjelse med henblik på, at straffen som udgangspunkt *fordobles* for visse grovere lovovertrædelser, der har baggrund i gensidige opgør mellem grupper af personer, hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse som omfattet af straffelovens § 180.

Den foreslåede bestemmelse tager sigte på situationer, hvor visse alvorlige forbrydelser begås i forbindelse med verserende *opgør af en karakter*, som udgør en ekstraordinær trussel mod det normale samfundsliv i de berørte områder og/eller bydele.

2.2.2. Det foreslås, at der i *straffelovens § 81 a* indføres en bestemmelse, hvorefter den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan *forhøjes indtil det dobbelte*, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse efter straffelovens § 180 (§ 81 a, stk. 1). Endvidere foreslås det, at det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, § 237, hvorefter straffen kan gå op til fængsel på livstid, i almindelighed skal indgå som en *særdeles skærpende omstændighed*, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør af den nævnte karakter (§ 81 a, stk. 2).

2.2.3. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, at der foreligger et ”*opgør*”. Herved sigtes der til en konflikt mellem to (rivaliserende) parter af en betydelig intensitet, som gennem en vis periode giver sig udslag i angreb. Enkeltstående voldelige angreb eller lignende uden indbyrdes sammenhæng vil således ik-

ke være tilstrækkeligt til at udgøre et opgør omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det er uden betydning for vurderingen af, om et opgør er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om.

Dernæst er det en betingelse, at opgøret mellem de pågældende grupper af personer er *"gensidigt"*. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke finde anvendelse, hvis der er tale om, at én gruppe forfølger en anden gruppe ved (flere gange) at angribe den anden gruppe, der ikke går til modangreb med brug af magt.

Endvidere er det en betingelse, at det pågældende opgør finder sted mellem *"grupper af personer"*, det vil sige mere end én person på hver side.

Som *"grupper"* anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder, hvis bestemte begivenheder indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der som led i opgøret er anvendt skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvis der er begået brandstiftelse efter straffelovens § 180.

Det er ikke en betingelse, at de nævnte skydevåben m.v. anvendes af begge eller alle grupper, der deltager i opgøret. Det bør være tilstrækkeligt, hvis blot en af grupperne gør brug af skydevåben m.v., idet der i så fald også vil være risiko for optrapning m.v. af konflikten.

2.2.4. Det foreslås, at den særlige straffskærpelses- og strafforhøjelsesregel skal omfatte visse meget grove forbrydelser, der typisk vil kunne indgå i banderelaterede opgør, hvor der anvendes skydevåben m.v.

Det foreslås således, at bestemmelsen skal omfatte vold eller trusler om vold m.v. mod personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv (§ 119), trusler mod vidner (§ 123), brandstiftelse (§ 180), bombesprængning m.v. (§ 183, stk. 2), drab (§ 237), grov vold (§ 245 og § 246, jf. § 245) grov vold i gentagelsestilfælde og mod personer, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold (§ 245, jf. § 247, og § 246, jf. § 245, jf. § 247) samt hensynsløs fareforvoldelse (§ 252, stk. 1).

Det er ikke en betingelse for, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a kan anvendes, at der er anvendt skydevåben m.v. ved *den enkelte lovovertrædelse*, som begås med baggrund i et verserende opgør omfattet af bestemmelsen. F.eks. vil også et drab begået ved slag, spark eller brug af andre redskaber være omfattet af bestemmelsen, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte. Baggrunden herfor er, at selv om den enkelte forbrydelse begås uden brug af skydevåben m.v., vil den, når den begås som led i et verserende gensidigt opgør af den omhandlede karakter, kunne være med til at fastholde og optrappe opgøret.

Det er efter forslaget en betingelse for at anvende bestemmelsen om forhøjet/skærpet straf, at den pågældende lovovertrædelse, har ”baggrund i” et opgør, ”som foregår”.

Det er således en betingelse, at et gensidigt opgør er i gang på det tidspunkt, hvor den pågældende kriminalitet begås. Afgørelsen af, om der foregik et opgør i bestemmelsens forstand på gerningstidspunktet, vil bero på en vurdering af de foreliggende oplysninger om omfanget af gensidige angreb med baggrund i konflikten på det pågældende tidspunkt. En voldshandling, som f.eks. begås med et hævnmotiv mod et medlem af en rivaliserende gruppe efter, at konflikten er ophørt, vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Der vil dog efter omstændighederne kunne blive tale om at straffe for forsøg, jf. straffelovens § 21, hvis det må antages, at den pågældende samtidig havde forsæt til at deltage i en verserende konflikt.

Herudover er det en betingelse, at det angreb m.v., som foretages, har *baggrund* i opgøret. Heri ligger, at den pågældende lovovertrædelse hovedsageligt skal være motiveret af at deltage i eller reagere på den igangværende konflikt.

Hvis f.eks. en person med tilknytning til en af de stridende grupper får en udenforstående til som led i opgøret at begå en af de omfattede forbrydelser mod en person, der tilhører en rivaliserende gruppe, vil bag-

manden kunne straffes i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. straffelovens § 23, mens den udenforstående gerningsmands handling vil være omfattet, hvis den pågældende har haft det fornødne forsæt til, at forbrydelsen har baggrund i bandeopgøret.

Den foreslåede bestemmelse kan også omfatte lovovertrædelser, der begås over for andre personer end dem, der tilhører eller har tilknytning til en gruppe, der er involveret i opgøret, f.eks. hvis der i forbindelse med politiets arrestation af gerningsmanden til en forbrydelse, der er begået som led i et gensidigt opgør som nævnt i bestemmelsen, udøves vold mod en politibetjent for at få denne til at undlade at gennemføre arrestationen, eller hvis der fremsættes trusler mod et vidne til et angreb, der er foretaget som led i opgøret. Angreb, hvor gerningsmanden fejlagtigt troede, at offeret havde tilknytning til en rivaliserende gruppe, vil også kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

2.2.5. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, stk. 1, går ud på, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan *forhøjes indtil det dobbelte*, hvis de ovenfor omtalte betingelser er opfyldt. De straffelovsbestemmelser, som er nævnt i bestemmelsen, har strafferammer på fængsel indtil 6, 8 og 10 år, og strafferammerne forhøjes således til fængsel indtil henholdsvis 12, 16 og 20 år.

En overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, jf. § 247 indebærer dog, at strafferammen for vold begået under særdeles skærpende omstændigheder i gentagelsestilfælde, eller når volden er begået mod en person, som efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold, er fængsel indtil 15 år, og i disse tilfælde vil det følge af straffelovens § 33, stk. 2 (som ikke foreslås ændret), at der uanset den foreslåede bestemmelse højst i straffelovens § 81 a kan udmåles en straf på fængsel i 20 år.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, stk. 2, går ud på, at det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed skal indgå som en *særdeles skærpende omstændighed*, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør af den ovenfor nævnte karakter. De straffelovsbestemmelser, der er omfattet af denne bestemmelse, har en strafferamme på fængsel indtil livstid, det vil sige, at strafmaksimum er lovens strengeste straf.

Det forudsættes, at strafudmålingsniveauet i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a som udgangspunkt *fordobles i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene*. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder – f.eks. ved grov vold – er det således forudsat, at der fremover som udgangspunkt fastsættes en straf på fængsel i 3 år. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på mere end 10 års fængsel – f.eks. ved drab – er det forudsat, at der fremover som udgangspunkt straffes med fængsel på livstid.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og straffelovens almindelige regler om straffens fastsættelse m.v. vil fortsat finde anvendelse i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det gælder bl.a. straffelovens § 81 om skærpende omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne strafferamme eller strafbortfald.

Endvidere vil de øvrige almindelige regler i straffeloven om bl.a. strafbarhedsbetingelser og straffe m.v. finde uændret anvendelse.

3. Udvidet straffelovsbestemmelse om overtrædelse af våbenlovgivningen

3.1. Gældende ret

3.1.1. Våbenlovens § 10 og straffelovens § 192 a

Overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer (herefter ”våbenlovgivningen”) straffes enten efter § 10 i lov om våben og eksplosivstoffer (herefter våbenloven), i medfør af våbenlovens § 10 eller – hvis der er tale om grovere overtrædelser – efter straffelovens § 192 a. Hvilken bestemmelse en våbenlovsovertrædelse skal straffes efter afhænger bl.a. af våbnets art, og om et skydevåben er opbevaret på bopælen eller er båret på et offentligt tilgængeligt sted.

Hvis en overtrædelse af våbenloven skal straffes efter *våbenlovens § 10*, følger det af stk. 1, i den nævnte bestemmelse, at straffen er bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Består overtrædelsen af våbenloven i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år, jf. våbenlovens § 10, stk. 2. Er der tale om ulovlig besiddelse af visse knive på of-

fentligt tilgængelige steder m.v., er straffen fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog bøde, jf. våbenlovens § 10, stk. 3. Foreligger der en overtrædelse af forskrifter udfærdiget efter loven, kan der i forskrifterne være fastsat straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelsen, jf. § 10 stk. 4.

Som nævnt kan en overtrædelse af våbenlovgivningen være omfattet af *straffelovens § 192 a*. Hvis en overtrædelse af våbenlovgivningen sker ved, at et skydevåben under særlig skærpende omstændigheder besiddes, bæres eller anvendes på et offentligt tilgængeligt sted, er straffen fængsel indtil 4 år, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1. Er der tale om en overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor der indføres, udføres, transporteres, erhverves, overdrages, besiddes, bæres, anvendes, tilvirkes, udvikles eller med henblik på udvikling forsøges i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter (f.eks. maskingeværer) er egnet til at forvolde betydelig skade, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2, er straffen fængsel indtil 6 år

3.1.2. Besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted

Det følger af straffelovens § 192 a, stk. 1 – der blev indsat ved lov nr. 500 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder) – at ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder på *offentligt tilgængelige steder*, skal straffes efter den nævnte bestemmelse, der som anført under pkt. 3.1.1 har en strafferamme på fængsel indtil 4 år.

Det fremgår af lovens forarbejder (jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5984), at der med betingelsen om, at der skal være tale om besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder *under særlig skærpende omstændigheder*, først og fremmest sigtes til det medtagne skydevåbens farlighed. Det er hermed forudsat, at (ulovlig) besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder som udgangspunkt er omfattet af § 192 a, stk. 1, medmindre der er tale mindre farlige skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Udgangspunktet er således, at besiddelse m.v. af skydevåben på et offentligt tilgængeligt sted, skal straffes efter § 192 a, stk. 1, i straffeloven, og ikke (længere) efter våbenlovens § 10, stk. 2.

Det fremgår dog af forarbejderne (jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5985), at der gælder nogle enkelte undtagelser fra det nævnte udgangspunkt. For det første skal som nævnt besiddelse m.v. af *mindre farlige skydevåben* (f.eks. luft- og fjederbøsser) ikke bedømmes efter straffelovens § 192 a, stk. 1, idet kravet om særlig skærpende omstændigheder ikke er opfyldt.

For det andet kan der i forbindelse med besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder foreligge *specielle konkrete omstændigheder*, der indebærer, at besiddelsen m.v. af skydevåbnet ikke kan anses for særlig skærpende, og hvor der derfor ikke er grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 192 a, stk. 1. I forarbejderne nævnes som eksempel den situation, hvor en person transporterer våbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skydetræning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen.

Herudover nævnes det, at tilfælde, hvor en person har tilladelse til at besidde et skydevåben, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, der er i strid med tilladelsen, i almindelighed heller ikke skal henføres under § 192 a, stk. 1. Som eksempel herpå nævnes det tilfælde, at et medlem af en skytteforening, som har tilladelse til at transportere våbnet mellem hjemmet og skydebanen, efter et besøg på skydebanen under undskyldelige omstændigheder medtager våbnet under et ærinde i byen, hvor der i øvrigt ikke er grund til at antage, at den pågældende kan tænkes at bruge våbnet uden for foreningen. Sådanne tilfælde skal derimod bedømmes efter våbenlovens § 10, stk. 1.

3.1.3. Besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder

Som det fremgår af pkt. 3.1.2 skal ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, bortset fra mindre farlige skydevåben, som udgangspunkt straffes efter straffelovens § 192 a, stk. 1. Dette indebærer, at våbenlovens § 10, stk. 2 – hvorefter ulovlig besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, skal straffes med fængsel indtil 2 år – *ikke* længere omfatter besiddelse af ulovlige skydevåben på offentligt

tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder. Derimod omfatter bestemmelsen ulovlig besiddelse af *skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder (f.eks. i en klub eller lignende) under særlig skærpende omstændigheder.*

Ulovlig besiddelse af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder vil blive betragtet *som særlig skærpende omstændigheder* – og således henføres under våbenlovens § 10, stk. 2 – bl.a., *hvis* der er tale om besiddelse af flere våben (især hvis der er tale om særligt farlige våben som f.eks. pistoler eller halvautomatiske rifler), *hvis* våbenet besiddes på tilholdssteder for rockergrupper eller hos personer med tilknytning til rockermiljøet, så der er risiko for, at våbenet vil blive anvendt i f.eks. opgør mellem forskellige grupper, *hvis* besidderen har skaffet sig våbnene på strafbar vis, f.eks. ved tyveri eller hæleri, eller *hvis* der er tale om gentagelsestilfælde.

Ulovlig besiddelse af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder *uden særlig skærpende omstændigheder* straffes efter våbenlovens § 10, stk. 1. Det kan f.eks. være personer uden kriminel baggrund i øvrigt, der igennem en længere årrække i strid med våbenlovgivningen har haft et skydevåben liggende ubenyttet og måske glemt på bopælen – f.eks. personer, som har arvet et våben.

3.1.4. Besiddelse m.v. af særdeles farlige våben og eksplosivstoffer

Den nuværende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, om besiddelse m.v. af *særdeles farlige våben* – der ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. straffeloven fik forhøjet strafferammen fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år – blev med en anden formulering sat ind i straffeloven som § 192 a ved nr. lov nr. 411 af 10. juni 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven (Styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, konfiskation, øget vidnebeskyttelse og skærpelse af straffen for våbenbesiddelse m.v.).

Bestemmelsen indebærer, at besiddelse m.v. af *særdeles farlige våben* skal henføres under § 192 a, stk. 2, uanset om det pågældende våben besiddes på et offentligt tilgængeligt sted, på bopælen eller et andet ikke offentligt tilgængeligt sted. Bestemmelsen forudsættes efter forarbejderne (jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2512) at finde anvendelse på våben, som typisk har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militæret, herunder hjemmevernet. Som eksempler nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgra-

nater, bomber, miner og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler og maskingeværer. Afgrænsningen mellem særdeles farlige skydevåben efter § 192 a, stk. 2, og andre skydevåben fastsættes i forarbejderne således, at automatiske skydevåben omfattes af bestemmelsen, mens det ikke gælder halvautomatiske, repeterende og enkeltskudsvåben.

Også besiddelse af *eksplosivstoffer* kan efter omstændighederne være omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 2, hvis der er tale om stoffer i en sådan mængde og af en sådan farlighed, at det vil kunne bruges til at forvolde betydelig skade, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513. Der skal efter forarbejderne endvidere lægges vægt på de konkrete omstændigheder omkring besiddelsen af stofferne, herunder f.eks. om der er tale om personer med tilknytning til rockermiljøet, således at der er risiko for, at stofferne vil blive anvendt til angreb mod beboede bygninger. Det er ikke afgørende om de, der besidder eksplosivstofferne samtidig er i besiddelse af detonatorer, men hvis eksplosivstofferne er anvendt til fremstilling af bomber, vil de kunne være omfattet af bestemmelsen.

Hvis besidderen af eksplosivstofferne kan sandsynliggøre, at besiddelsen har et lovligt formål, vil straffelovens § 192 a, stk. 2, ikke finde anvendelse, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513. Som eksempel kan nævnes en virksomhed, som besidder eller anvender eksplosivstoffer til et i sig selv lovligt formål, men som ikke har den fornødne tilladelse hertil. I sådanne tilfælde vil der alene kunne blive tale om straf efter våbenloven.

Straffelovens § 192 a, stk. 2, omfatter også udvikling af og forskning i faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende eller irriterende efter vedtagelsen af lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. straffeloven. Endelig omfatter bestemmelsen efter vedtagelsen af lov nr. 503 af 7. juni 2006 om ændring af våbenloven, straffeloven og krigsmaterielloven også alle overtrædelser af våbenlovens § 5, stk. 1, vedrørende masseødelæggelsesvåben, bortset fra fremføringsmidler til kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben samt midler til sådanne fremføringsmidler og våben.

3.1.5. Strafudmålingen

3.1.5.1. Straffen for besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted (straffelovens § 192 a, stk. 1)

Indsættelsen af straffelovens § 192 a, stk. 1, (ved lov nr. 500 af 17. juni 2008) indebar en væsentlig skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse

af skydevåben på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder.

Det forudsættes således i forarbejderne (jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5985), at straffen for besiddelse af skydevåben *med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder* i førstegangstilfælde normalt vil være 6 måneders fængsel (mod 4 måneders fængsel tidligere for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2). I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 8-10 måneders fængsel (mod 6-8 måneders fængsel tidligere for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2).

Ved besiddelse af skydevåben *uden tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder forudsættes det i forarbejderne, at straffen i førstegangstilfælde fremover normalt vil være 4 måneders fængsel. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 6-8 måneders fængsel.

Hvis der herudover foreligger *yderligere skærpende omstændigheder* – f.eks. såfremt skydevåbenet bæres i forbindelse med et indbrud eller brugstyveri af en bil eller anvendes til trusler, hvor der kan være særlig fare for, at våbnet anvendes – afhænger straffen for våbenbesiddelsen af karakteren af de forhold, hvorunder våbnet er båret, men det forudsættes i forarbejderne, at der i sådanne tilfælde bliver tale om en straf for våbenbesiddelsen, der ligger noget over de angivne strafniveauer.

Såfremt skydevåbnet ikke blot har været i gerningsmandens besiddelse, men også har været *affyret på offentligt tilgængeligt sted*, men uden konkret at have medført fare for andre menneskers liv eller førlighed, forudsættes straffen efter forarbejderne at være noget over de ovennævnte 6 måneders fængsel i førstegangstilfælde. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis et skydevåben affyres, hvor der ikke er andre mennesker til stede, som kan blive ramt.

Hvis affyringen af skydevåbnet har indebåret en overtrædelse af straffelovens § 252 om fremkaldelse af nærliggende fare for andres liv eller førlighed, straffes der både for overtrædelse af bestemmelsen i straffelovens § 192 a, stk. 1, og straffelovens § 252. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis et skydevåben affyres et sted, hvor en eller flere personer risikerer at blive ramt. Den samlede strafudmåling for overtrædelse af både straffelovens § 192 a, stk. 1, og § 252 vil efter forarbejderne i så-

danne tilfælde bero på sagens konkrete omstændigheder, herunder bl.a. de nærmere omstændigheder omkring affyringen af våbnet og den fare, der har været for andre personers liv eller førlighed. Det forudsættes således også i forarbejderne, at straffen under alle omstændigheder vil ligge betydeligt over de 6 måneders fængsel, der som nævnt forudsættes at være straffen, hvor skydevåbnet alene har været i gerningsmandens besiddelse (og ikke affyret) på offentligt tilgængeligt sted.

3.1.5.2. Straffen for besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder (våbenlovens § 10)

Hensigten med indførelsen af § 192 a, stk. 1, i straffeloven og den samtidige ændring af § 10, stk. 2, i våbenloven (ved lov nr. 500 af 17. juni 2008) var alene at skærpe straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder. Derimod var det ikke hensigten at foretage ændringer af straffen for overtrædelser af våbenloven ved besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder, jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5986.

Ved besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder *uden særlig skærpende omstændigheder* er udgangspunktet (fortsat) bødestraf, jf. våbenlovens § 10, stk. 1. Det fremgår således af forarbejderne til lovændringen fra 1997, hvorved § 10, stk. 2, blev indsat (jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2510), at det ikke er hensigten, at personer uden kriminel baggrund i øvrigt, som igennem en længere årrække i strid med våbenloven har haft et skydevåben liggende ubenyttet og måske glemt på bopælen, skal idømmes frihedsstraf. Der kan dog idømmes frihedsstraf, hvis opbevaringen af våbnet har været uforsvarlig, f.eks. fordi våbnet er opbevaret ladet eller sammen med ammunition.

Det er i de nævnte forarbejder forudsat, at straffen for besiddelse m.v. af skydevåben på ikke offentligt tilgængelige steder *under skærpende omstændigheder* vil være fra 60 dage til 4 måneders fængsel afhængig af, om en eller flere skærpende omstændigheder er til stede samtidig. I gentagelsestilfælde, som også skal betragtes som særlig skærpende omstændigheder, forudsættes straffen at være fra 3 til 6 måneders fængsel.

3.1.5.3. Straffen for besiddelse m.v. af særdeles farlige våben og eksplosivstoffer

Det er i forarbejderne til § 192 a, stk. 2 (jf. Folketingstidende 1996-1997, Tillæg A, side 2513), forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt vil være mindst 10-12 måneders fængsel. Er våbnet anvendt til f.eks. trusler, jf. straffelovens § 266, bliver der tale om en betydeligt højere straf. Herudover er det i tilfælde, hvor særdeles farlige våben stjæles f.eks. ved indbrud i forswarets våbendepoter, forudsat, at straffen for den ulovlige våbenbesiddelse vil blive skærpet betydeligt.

Den forhøjelse af bestemmelsens strafferamme fra 4 års fængsel til 6 års fængsel, som blev gennemført ved lov nr. 378 af 6. juni 2002, blev indført for, at også de mest alvorlige overtrædelser skulle kunne rummes inden for strafferammen. Forarbejderne til denne lov indeholder ikke nogen bemærkninger om, at det tidligere forudsatte udgangspunkt for strafudmålingen (10-12 måneders fængsel) skulle ændres. Det samme gælder den senere ændring af straffelovens § 192 a, stk. 2, og indsættelsen af § 192 a, stk. 1, der blev foretaget ved lov nr. 500 af 17. juni 2008.

3.2 Lovforslagets udformning

3.2.1. Som det fremgår af pkt. 1.1 ovenfor har, der siden sensommeren 2008 navnlig i hovedstadsområdet bl.a. været en række voldsomme skudepisoder på offentligt tilgængelige steder, hvor bl.a. udenforstående personer uden tilknytning til det verserende bande- og rockerrelaterede konflikter er blevet ramt af skud.

Det er Rigspolitiets vurdering, at der er en betydelig mængde skydevåben i omløb blandt kriminelle grupper og netværk, og at der har været en øget anvendelse af skydevåben i forbindelse med konfrontationer. Politiet registrerede i 2008 i alt 167 episoder, hvor skydevåben har været anvendt i det offentlige rum. Rigspolitiet vurderer, at personer fra rocker- og bandemiljøet har været involveret i en betydelig del af disse episoder.

Som følge af optrapningen af konflikterne i rocker- og bandemiljøet intensiverede politiet i løbet af efteråret 2008 indsatsen mod medlemmerne af rockerklubberne og banderne. Den intensiverede indsats inderbar bl.a., at politiet øgede tilstedeværelsen i de berørte områder, at der i medfør af politiloven blev indført visitationszoner, at den målrettede efterforskning mod medlemmerne blev intensiveret, og at der blev foretaget systematiske ransagninger efter ulovlige våben og narkotika.

Politiets visitationer og ransagninger i anledning af konflikterne i rocker og bandemiljøet har i 2008 ført til beslaglæggelse af mere end 400 skydevåben, hvoraf størstedelen er pistoler og revolvere. Der er tillige beslaglagt et antal automatvåben.

Rigspolitiet har pr. 16. marts 2009 registreret i alt 38 episoder i 2009, hvor skydevåben har været anvendt i det offentlige rum. Rigspolitiet vurderer, at personer fra rocker- og bandemiljøet har været involveret i mindst 14 af disse episoder.

Endvidere er det politiets erfaring, at der foregår en ikke ubetydelig ulovlig indførsel af skydevåben til Danmark fra en række andre lande, herunder navnlig lande omkring Balkan. Den ulovlige indførsel af våben foregår typisk som led i organiseret kriminalitet og indebærer bl.a., at medlemmer af rockergrupper og bandegrupperinger har adgang til ulovlige skydevåben.

Herudover har politiet i forbindelse med visitationer af personer i navnlig hovedstadsområdet konstateret, at personer med formodet tilknytning til rockergrupperne og banderne i en række tilfælde har været bevæbnede med skarpladte våben. Politiet har endvidere i forbindelse med visitationer konstateret, at personer med formodet tilknytning til konflikterne på rocker- og bandeområdet ved antræffelsen har båret skudsikre veste, hvilket tyder på, at de pågældende personer regner med at kunne møde modstandere i opgøret, som er i besiddelse af skydevåben.

Der foregår således fortsat mange grove våbenlovsovertrædelser trods skærpelsen af straffen for besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, som trådte i kraft i 2008.

På baggrund af den foreliggende skærpede situation, hvor flere skud-episoder på frit tilgængelige steder inden for den seneste tid har medført fare for tilfældige udenforstående borgere og skabt frygt og utryghed blandt almindelige mennesker i de berørte områder og bydele, finder regeringen, at der er behov for en ekstraordinær skærpelse af det strafferetlige værn som udtryk for, at det danske samfund ikke vil acceptere en udvikling, hvor den almindelige befolkning skal føle frygt for skyderier, når man går på gaden. Regeringen foreslår, at strafferammen for besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted under særlig skærpende omstændigheder forhøjes til fængsel indtil 6 år, og regeringen foreslår endvidere, at der for sådanne

våbenlovsovertrædelser i lyset af den nuværende situation indføres en minimumsstraf på fængsel i 1 år. Forslaget omfatter også besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Indførelse af minimumsstraffe rejser efter en regeringens opfattelse en række vanskelige principielle spørgsmål, som i de senere år også har været debatteret i Folketinget flere gange. Der har endvidere i en række tilfælde været fremsat kritik også fra domstolenes side af, at Folketinget i flere andre tilfælde er gået langt med hensyn til i forarbejderne at normere strafudmålingen i typesituationer. Regeringen vil på den baggrund anmode Straffelovrådet om fremadrettet at vurdere det principielle spørgsmål om, på hvilken måde lovgivers ønske om at tilkendegive, hvordan straffen for visse lovovertrædelser bør være i typesituationer, mest hensigtsmæssigt kan udtrykkes i lovgivningen med respekt for domstolenes rolle som den dømmende magt, der har den endelige afgørelse om skyld og straf i hver enkelt konkrete sag. Straffelovrådet vil i den forbindelse skulle vurdere spørgsmålet om minimumsstraffe.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben generelt bør undergives en strafferamme på fængsel indtil 6 år, når der foreligger særligt skærpende omstændigheder, under hensyn til den potentielle fare for, at våbnet vil blive anvendt til fare for menneskers liv eller helbred. Det gælder, uanset om lovovertrædelser begås på offentligt tilgængeligt sted eller på bopælen eller andre ikke offentligt tilgængelige steder. Regeringen finder således, at straffen for grove overtrædelser af våbenlovgivningen generelt bør skærpes markant.

Skærpelsen af strafferammen til fængsel i indtil 6 år foreslås således også at omfatte besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben uden tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder, fordi også ikke-skarpladte våben vil kunne medvirke til, at en konflikt optræder og udvikler sig betydeligt mere voldeligt, end det ellers ville have været tilfældet, hvis f.eks. våbnet anvendes til trusler eller lignende, og hvis andre aktører i konflikten også er i besiddelse af våben.

Den foreslåede skærpelse omfatter desuden ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder (f.eks. en rockerborg eller lignende), idet tilstedeværelsen af skydevåben også i sådanne tilfælde, hvor der foreligger særlig skærpende omstæn-

digheder, kan indebære en risiko for, at de vil blive anvendt til fare for andre, og idet forekomsten af våbenlagre m.v. indebærer en fare for yderligere optrapning af igangværende konflikter m.v. Det kan således ofte være tilfældigt, om politiet finder og beslaglægger f.eks. ulovlige skydevåben på gaden eller på ikke offentligt tilgængelige steder – eventuelt i et våbenlager. I begge tilfælde vil der være en øget risiko for, at våbnene vil blive brugt. Det samme gælder med hensyn til ulovlig indsmugling og handel med skydevåben under særlig skærpende omstændigheder.

De foreslåede skærper bør gælde, uanset om våbenlovsovertrædelser begås i forbindelse med bandeopgør eller lignende, idet regeringen lægger vægt på, at der er tale om forbrydelser, som direkte eller indirekte indebærer betydelig fare for menneskers liv eller helbred, som der normalt ikke vil være nogen som helst undskyldning for at begå, og som er uforenelige med den almindelige befolknings ønske om at leve i et fredeligt og trygt samfund, hvor man ikke skal frygte at blive et tilfældigt offer for skyderier m.v.

Forslaget går ud på at indsætte en ændret bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben med tilhørende ammunition eller særdeles farlige våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer på offentligt tilgængeligt sted under særlig skærpende omstændigheder med en strafferamme på *fængsel i 1 år indtil 6 år*. Det foreslås således, at det gældende strafmaksimum i § 192 a, stk. 1, om besiddelse m.v. af skydevåben (med tilhørende ammunition) på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder forhøjes fra 4 års fængsel til 6 års fængsel, og at der fastsættes en minimumsstraf.

Endvidere foreslås det at indsætte en bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, om alle øvrige overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, hvorefter der skal gælde en strafferamme på *fængsel indtil 6 år*. Det vil bl.a. indebære, at besiddelse m.v. under særlig skærpende omstændigheder af ulovlige skydevåben på bopælen eller andre ikke offentligt tilgængelige steder samt ulovlig indførsel af og handel med skydevåben, som i dag højst kan straffes med fængsel i 2 år efter våbenloven, vil blive omfattet af en strafferamme på fængsel indtil 6 år.

Den foreslåede strafferamme på fængsel indtil 6 år vil medføre, at der i forbindelse med efterforskning af alle overtrædelser af straffelovens § 192 a, herunder bl.a. i sager om indsmugling og handel med skydevåben,

bl.a. bliver adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden efter retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og mulighed for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (retshåndhævelsesarrest).

Samtidig foreslås våbenlovens § 10, stk. 2, om besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder ophævet, jf. pkt. 3.3 nedenfor.

3.2.2. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, vil i givet fald omfatte den, der overtræder våbenlovgivningen ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Hvorvidt lovovertrædelsen med skydevåben sker under særlig skærpende omstændigheder, afhænger først og fremmest af det pågældende skydevåbens farlighed, hvilket som hidtil fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af skydevåben, som er baseret på en generel vurdering af våbnenes farlighed. Det er således forudsat, at besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted vil være omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Udtrykket ”med tilhørende ammunition” indebærer ligesom efter gældende ret ikke et krav om, at skydevåbnet er skarpladt, men den, der er i besiddelse m.v. af skydevåbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på anden lignende lettilgængelig måde.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelse m.v. af de omhandlede skydevåben på offentligt tilgængeligt sted sker under *ikke særlig skærpende omstændigheder*, således at forholdet ikke skal henføres under den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 1. Det samme gælder efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og der tilsigtes ingen ændringer heri. Som eksempel kan nævnes en situation, hvor en person transporterer våbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skydetræning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våben-

tilladelse, om at transportere våbnet til bopælen. Tilsvarende vil tilfælde, hvor en person har tilladelse til at besidde et skydevåben, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, der er i strid med tilladelsen, i almindelighed heller ikke skulle henføres under den foreslåede bestemmelse. Sådanne tilfælde skal derimod bedømmes efter våbenlovens § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192, stk. 1, omfatter endvidere besiddelse m.v. af *våben med tilhørende ammunition, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade*. Våbentyperne, der hermed sigtes til, er de samme, som er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2, om bl.a. våben af særdeles farlig karakter. Det vil således typisk være våben, som har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militæret, herunder hjemmeværnet. Som eksempler kan nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler og maskingeværer.

Besiddelse m.v. af særdeles farlige våben vil kun være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 1, hvis der er tilhørende ammunition, såfremt det særdeles farlige våben kræver ammunition for at kunne blive anvendt (f.eks. maskinpistoler). Det er ligesom ved (øvrige) skydevåben ikke et krav, at våbnet er skarpladt, men den tilhørende ammunition skal være lettilgængelig.

Ekspløsvstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, kan efter omstændighederne også være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 1. Der sigtes hermed til de samme typer eksplosivstoffer, der i dag er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2. Eksplosivstoffer vil således kunne være omfattet, hvis der er tale om stoffer i en sådan mængde og af en sådan farlighed, at det vil kunne bruges til at forvolde betydelig skade.

Begrebet ”*offentligt tilgængeligt sted*” skal ligesom efter gældende ret forstås som steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restauranter, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Besiddelse m.v. af skydevåben i en bil, som befinder sig på et offentligt tilgængeligt sted, er også omfattet af begrebet.

3.2.3. Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil i givet fald omfatte alle overtrædelser af våbenlovgivningen, der begås under særlig skærpende omstændigheder, og som ikke vil være omfattet af det foreslåede stk. 1 om besiddelse af skydevåben m.v. med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted, jf. ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, forudsættes således som udgangspunkt at omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår *skydevåben afgrænset på samme måde som i stk. 1, når overtrædelser sker på offentligt tilgængeligt sted uden tilhørende ammunition*. På samme måde som nævnt ovenfor vil gerningen kunne begås under konkrete omstændigheder, hvor besiddelsen m.v. af skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted ikke kan anses for at være sket under særlig skærpende omstændigheder, og i så fald vil handlingen ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, vil endvidere omfatte ulovlig besiddelse m.v. af *skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder* under særlig skærpende omstændigheder. Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil således omfatte de overtrædelser af våbenlovgivningen med skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, som i dag er omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2.

Ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder vil ikke altid udgøre særlig skærpende omstændigheder. Det er forudsat, at personer uden kriminel baggrund i øvrigt, som f.eks. har arvet et skydevåben og igennem en årrække i strid med våbenlovgivningen har haft våbnet liggende ubenyttet (måske glemt) på bopælen, ikke vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a. Det samme gælder for personer uden kriminel baggrund i øvrigt, der har våbentilladelse eller jagttegn, og blot har glemt at forny våbentilladelsen eller jagttegnet. Sådanne overtrædelser vil i givet fald være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, vil – i lighed med, hvad der i dag følger af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2 – også omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder i tilfælde, hvor lovovertrædelser angår *våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter* er egnet til at forvolde betydelig skade. De særdeles farlige våben og eksplosivstoffer, der er omfattet af den gældende straffelovs § 192 a, stk. 2, vil således væ-

re omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 2, hvis de ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, vil også kunne omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, der angår andre våben end skydevåben eller særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer. Efter omstændighederne vil f.eks. springknive, springstiletter, faldknive og faldstiletter efter våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, kunne være omfattet.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlig skærpende omstændigheder, bør der først og fremmest lægges vægt på våbnets farlighed. Dette bør fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af våbnet, som er baseret på en generel vurdering af våbnetes farlighed. Herudover vil der kunne lægges vægt på, hvilken mængde der f.eks. indføres, besiddes eller overdrages, herunder om der er tale om en mere systematisk overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor forholdet har karakter af et illegalt erhverv, om våben eller eksplosivstoffer opbevares eller anvendes under sådanne forhold, at der er en nærliggende risiko for, at de vil blive anvendt, herunder i voldelige opgør m.v., om våben eller eksplosivstoffer er skaffet på illegal vis, om våben eller eksplosivstoffer bæres i forbindelse med indbrud eller brugstyveri, og om gerningsmanden tidligere har begået tilsvarende lovovertrædelser.

3.2.4. Strafferammen i den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, er fængsel i 1 år indtil 6 år. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (skydevåben på offentligt tilgængeligt sted) indebærer dette både en væsentlig forhøjelse af strafferammen fra fængsel i indtil 4 år til fængsel indtil 6 år og indførelse af en minimumsstraf på fængsel i 1 år. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 1, alene indebære, at der indføres en minimumsstraf på fængsel i 1 år, idet der allerede i dag er en strafferamme på fængsel indtil 6 år for lovovertrædelser omfattet af den gældende § 192 a, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, lægges der op til en væsentlig skærpelse af straffen for besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på

grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, under særlig skærpende omstændigheder.

Det forudsættes, at straffen for besiddelse m.v. af *skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted som udgangspunkt* mindst fordobles i forhold til i dag, dvs. mindst 1 års fængsel. Også i *gentagelsestilfælde* forudsættes der at ske en fordobling af straffen. Det betyder, at straffen i gentagelsestilfælde som udgangspunkt forudsættes fastsat fra fængsel i 1 år og 4 måneder til fængsel i 1 år og 8 måneder.

Ved fastsættelsen af straffen for *besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade* forudsættes det, at der vil blive taget hensyn til våbnenes og eksplosivstofferne farlighed, og det forudsættes således også, at straffen for overtrædelser, der angår våben og eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter, vil afspejle, at der er tale om forbrydelser, der er grovere end forbrydelser, der angår skydevåben. Det vil sige, at straffen for sådanne overtrædelser vil være noget over den straf på mindst 1 års fængsel, der skal fastsættes for besiddelse m.v. af øvrige skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted.

3.2.5. Fastsættelse af straffen for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil afhænge af de konkrete omstændigheder, f.eks. våbnets eller eksplosivstoffets farlighed, mængden af våben eller eksplosivstoffer, og hvilke forhold våben eller eksplosivstoffer opbevares under.

Den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, indebærer en betydelig forhøjelse af strafferammen for overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, idet strafferammen for besiddelse m.v. af skydevåben, der tidligere ville være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2, forhøjes fra fængsel indtil 2 år til fængsel indtil 6 år, ligesom strafferammen for besiddelse m.v. af skydevåben omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, forhøjes fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år. Strafferammen forhøjes ikke for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter indebærer en betydelig fare, idet der allerede i dag er fastsat en strafferamme på fængsel indtil 6 år for sådanne våbenlovsovertrædelser, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2.

Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, herunder våbenslovsovertrædelser, der angår skydevåben, forudsættes skærpet betydeligt. Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår *skydevåben*, forudsættes i den forbindelse *fordoblet i forhold til i dag*. Det gælder både for besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder og på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder.

Besiddelse m.v. af *skydevåben uden tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted* forudsættes som udgangspunkt straffet med fængsel i 8 måneder. I *gentagelsestilfælde* forudsættes straffen som udgangspunkt fastsat til fængsel i fra 1 år til 1 år og 4 måneder.

Besiddelse m.v. af *skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder* forudsættes som udgangspunkt straffet med fængsel i 4-8 måneder bl.a. afhængigt af, om våbenet opbevares med eller uden ammunition, eller om våbenet opbevares under forhold, der i øvrigt indebærer en nærliggende fare for, at våbenet vil blive brugt til fare for andre. I *gentagelsestilfælde* forudsættes straffen fastsat til fængsel i 6-12 måneder.

Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, hvor besiddelse m.v. af *skydevåben ikke sker under særlig skærpende omstændigheder* og dermed skal pådømmes efter våbenlovens § 10, stk. 1, forudsættes ikke ændret ved den foreslåede ændring af straffelovens § 192 a. I sådanne tilfælde er udgangspunktet således fortsat bødestraf.

Straffen for organiseret *ulovlig indførsel* af bl.a. skydevåben bør afspejle, at der er tale om meget alvorlig kriminalitet, og det forudsættes, at der i sager, hvor der foreligger indsmugling, fastsættes væsentligt strengere straffe end de ovenfor angivne udgangspunkter for strafudmålingen i sager om ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben. Tilsvarende gør sig gældende for organiseret *ulovlig handel med våben*. Det vil sige, at straffen, hvis der er tale om, at der som led i ulovlig indførsel eller ulovlig handel med skydevåben, sker en besiddelse m.v. af skydevåben på et offentligt tilgængeligt sted med tilhørende ammunition, vil skulle fastsættes væsentligt over den straf på mindst 1 års fængsel, der forudsættes udmålt i forhold til førstegangstilfælde af besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1. Hvis der derimod er tale om, at der i de omhandlede til-

fælde alene sker en besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen m.v. – hvorfra der f.eks. drives handel med ulovlige skydevåben – vil der skulle fastsættes en straf, der er væsentligt over den straf på 4-8 måneder, der forudsættes udmålt i forhold til førstegangstilfælde af besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen m.v. omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2.

Straffen for at have *ulovlige våbenlagre* – det vil sige tilfælde, hvor flere ulovlige skydevåben opbevares det samme sted – forudsættes i lighed med det netop anførte at afspejle, at der er tale om en meget alvorlig lovovertrædelse. Der forudsættes således også i disse tilfælde fastsat en væsentligt strengere straf end de ovenfor angivne udgangspunkter for straffastsættelsen ved ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben. Det er i den forbindelse ikke et krav, at der samtidig opbevares ammunition, og det er underordnet, om våbenlagret opbevares på bopælen eller andre ikke offentligt tilgængelige steder eller skjult – f.eks. gravet ned i skoven eller lignende – på offentligt tilgængelige steder. Ved strafudmålingen kan der i øvrigt bl.a. lægges vægt på våbnetes art (er der tale om almindelige skydevåben eller maskinpistoler m.v.), og på antallet af de opbevarede våben.

Strafferammen for overtrædelser af våbenlovgivningen, som angår *våben og eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade*, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 1, foreslås ikke hævet med lovforslaget, som derfor fortsat vil være fængsel indtil 6 år. Det forudsættes imidlertid, at den skærpede strafferamme for andre overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder og de forudsatte forhøjede udgangspunkter for straffastsættelsen i disse tilfælde vil få en afsmittende virkning på fastsættelsen af straffen for overtrædelser, der angår våben og eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter. Det forudsættes således, at der fortsat vil blive taget højde for våbnetes farlighed ved straffastsættelsen, og det forudsættes således også, at straffen for overtrædelser, der angår våben og eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter, vil afspejle, at der er tale om forbrydelser, der er væsentligt grovere, end de ovenfor angivne eksempler.

3.2.6. Har et våben eller eksplosivstof ikke blot været i gerningsmandens besiddelse, men også været anvendt enten på offentligt eller ikke offentligt tilgængeligt sted, forudsættes det, at straffen som udgangspunkt fastsættes noget over de strafpositioner, der er angivet ovenfor under pkt.

3.2.4 og 3.2.5. Der kan således også henvises til det, der følger af gældende ret, når skydevåben har været affyret på offentligt tilgængeligt sted, jf. herom pkt. 3.1.5.1 ovenfor.

3.2.7. Fastsættelsen af straffen i sager om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpene omstændigheder vil i øvrigt fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og de angivne straffniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag er omstændigheder, der taler herfor, jf. dog ovenfor om den foreslåede minimumsstraf i visse tilfælde.

Straffelovens øvrige almindelige regler om straffens fastsættelse vil således fortsat finde anvendelse i sager om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpene omstændigheder, herunder straffelovens § 81 om skærpene omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne strafferamme og strafbortfald i særlige tilfælde. § 83 vil også finde anvendelse i tilfælde, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse om minimumsstraf.

3.3. Våbenlovens § 10, stk. 2

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.1 er besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpene omstændigheder i dag omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1. Våbenlovens § 10, stk. 2, omfatter derfor alene besiddelse af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder under særlig skærpene omstændigheder.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a vil i givet fald omfatte alle overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpene omstændigheder, herunder som udgangspunkt både vedrørende skydevåben på offentligt tilgængelige steder, på bopælen og på andre ikke offentligt tilgængelige steder. Der vil således i givet fald ikke længere være noget anvendelsesområde for våbenlovens § 10, stk. 2, og det foreslås på denne baggrund, at bestemmelsen ophæves.

3.4. Hemmelig ransagning efter retsplejelovens § 799

Efter retsplejelovens § 799, stk. 1, kan politiet efter rettens kendelse gennemføre en ransagning, uden at den mistænkte eller andre umiddelbart gøres bekendt hermed, og uden at der tilkaldes vidner til ransagningen (hemmelig ransagning), såfremt det er afgørende for efterforskningen.

Reglerne om hemmelig ransagning finder også anvendelse i forbindelse med reglerne i retsplejelovens § 759 om ransagning med henblik på at finde en mistænkt, der skal anholdes, og § 761 om ransagning med henblik på at finde en person, der skal pågribes for at fuldbyrde en straffedom eller forvandlingsstraffen for en bøde.

Bestemmelsen er i dag begrænset til efterforskningen af sager, der angår forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 (terror m.v.), § 180 om kvalificeret brandstiftelse, § 183, stk. 1 og 2, om forvoldelse af sprængning og spredning af skadevoldende luftarter, jernbaneulykke m.m., § 183 a om flykapring, § 186, stk. 1, om forvoldelse af fare for menneskers liv eller helbred ved at tilsætte vandbeholdninger sundhedsfarlige stoffer m.v., § 187, stk. 1, om at tilsætte gift eller andre lignende stoffer til ting, som er bestemt til forhandling eller udbredt benyttelse m.v., § 191 om grov narkotikakriminalitet, § 192 a, stk. 2, om våbenlovsovertrædelser med særdeles farlige våben og eksplosivstoffer, § 192 b, stk. 1-3, om besiddelse og anvendelse af radioaktive stoffer m.v. og § 237 om drab.

I forbindelse med indførelsen i 2008 (ved lov nr. 500 af 17. juni 2008) af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, der omfatter ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder, anførte Justitsministeriet, at der i praksis næppe kunne tænkes at ville være et behov for en adgang til hemmelig ransagning i tilfælde af våbenlovsovertrædelser omfattet af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg B, side 1182. Det er således alene i forhold til våbenlovsovertrædelser omfattet af § 192 a, stk. 2, der omfatter sager om særdeles farlige våben og eksplosivstoffer, at hemmelig ransagning kan tænkes anvendt.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 6) vil omfatte våbenlovsovertrædelser på offentligt tilgængeligt sted under særlig skærpende omstændigheder, hvor der besiddes, bæres eller anvendes skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Justitsministeriet finder, at der – ligesom ved efterforskningen af overtrædelser af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted – næppe kan antages at være et praktisk behov for at foretage hemmelige ransag-

ninger i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, idet der er tale om forbrydelser, som begås på offentligt tilgængeligt sted.

På denne baggrund foreslås det ikke at ændre ved, at der i restplejelovens § 799 henvises til straffelovens § 192 a, stk. 2, og ikke til stk. 1.

4. Skærpelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3

4.1. Gældende ret

Straffelovens § 119 indeholder et særligt strafferetligt værn for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes således den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 8 år.

På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, jf. straffelovens § 119, stk. 2.

Den, der ellers lægger de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 3.

Den personkreds, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1 og 3, er den samme og kan f.eks. være politibetjente, dommere og læger på offentlige sygehuse. Bestemmelsen kan efter omstændighederne også omfatte personer, der er ansat i en virksomhed, der på vegne af det offentlige udøver en funktion, der må sidestilles med udførelsen af offentlig tje-

neste. Som eksempel kan nævnes Østre Landsrets dom af 9. april 2002, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, side 1644, hvor en buschauffør i en HT-bus, der var ansat i det private busselskab Arriva – som bl.a. drev busdriften på den omhandlede buslinje – blev udsat for vold. Retten fandt, at selve den omstændighed, at buschaufføren var privatansat, i det foreliggende tilfælde, ikke fandtes at kunne medføre, at buschaufføren ikke var omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Retten lagde i den forbindelse vægt på, at busdriften blev udøvet på det offentlige vegne, og at buschaufførens funktion således reelt måtte sidestilles med udførelsen af offentlig tjeneste.

Rigsadvokaten har oplyst, at man ikke er bekendt med, at der i retspraksis er taget stilling til, om brandmænd og ambulancefolk er omfattet af § 119, stk. 1 og 3, og Rigsadvokaten har i den forbindelse oplyst, at man ikke er i besiddelse af oplysninger om domme, hvor straffelovens § 119, stk. 1, har været anvendt i sager vedrørende vold og trussel om vold mod brandmænd og ambulancefolk, men der er eksempler på sager, hvor domstolene efter anklagemyndighedens påstand har henført vold mod falckreddere under straffelovens § 247, stk. 2, som indebærer en forhøjelse af strafferammerne for voldsbestemmelserne i §§ 244-246 i tilfælde af vold mod personer, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold. Rigsadvokaten har tilkendegivet, at anklagemyndigheden vil nedlægge påstand om anvendelse af straffelovens § 119, både når der er tale om offentligt ansatte brandfolk m.v. og om privat ansatte brandfolk m.v., som udfører brandslukning og andre redningsopgaver efter aftale med det offentlige.

Straffelovens § 119, stk. 1 og 3, omfatter tilfælde, hvor der lægges hindringer i vejen for udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv. Forskellen mellem de to bestemmelser består i, at § 119, stk. 1, finder anvendelse, når der anvendes *vold eller trussel om vold* som hindring for udførelsen af tjenesten eller hvervet, hvorimod § 119, stk. 3, omfatter tilfælde, hvor gerningsmanden på *anden måde* end ved vold eller trussel om vold lægger hindringer i vejen for udførelsen af tjenesten eller hvervet. Herudover er der en væsentlig forskel i strafferammen, idet der efter stk.1 kan straffes med fængsel indtil 8 år, mens der efter stk. 3 kan straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Straffelovens § 119, stk. 3, kan omfatte en række forskellige situationer som f.eks. tilfælde, hvor en person forsøger at undgå at blive taget med på politistationen ved at holde fast i en lygtepæl, og tilfælde hvor en

gruppe unge med vejspæringer forsøger at hindre politi og brandvæsen i at komme frem og hjælpe mennesker i nød.

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, afhænger af forholdets karakter. Det fremgår af Rigsadvokatens meddelelse nr. 9 fra 2005 om strafpåstanden i sager om overtrædelse af straffeloven, at overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, ved at modsætte sig anholdelse isoleret bedømt skal medføre en bødestraf.

4.2. Lovforslagets udformning

Efter regeringens opfattelse vil der i en lang række tilfælde kunne fastsættes en passende straf inden for den gældende strafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor en person forsøger at modsætte sig en lovlige anholdelse ved at holde fast i en lygtepæl eller lignende.

Regeringen finder imidlertid, at der bør være mulighed for at idømme hårdere straffe i grove tilfælde, hvor f.eks. politi og brandvæsen m.v. forhindres i at udføre sit arbejde. Det kan navnlig dreje sig om tilfælde, hvor centrale dele af myndighedsudøvelsen m.v. hindres i at blive udført frit og sikkert, og hvor hindringen kan medføre alvorlige følger for mennesker eller ejendom.

Som eksempel på indgreb i centrale dele af myndighedsudøvelsen kan nævnes hindring af politiets adgang til at foretage ransagning af et tilholdssted for en rockergruppe eller bande, hvor der er en mistanke om, at der opbevares skydevåben. Hindringen kan f.eks. bestå i, at indgangen til tilholdsstedet spærres, således at (andre) personer, der befinder sig i tilholdsstedet, kan flygte ud af en ”nødudgang” med de pågældende våben.

Endvidere kan nævnes tilfælde, hvor politi og brandvæsen m.v. forhindres i at nå frem til brændende huse eller nødlidende personer på grund af vejblokader sat op for at forhindre politi m.v. i at nå frem.

Regeringen foreslår på denne baggrund strafferammen i straffelovens § 119, stk. 3, ændret fra bøde eller fængsel indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det er hensigten med den forhøjede strafferamme, at det skal være muligt at tage højde for de groveste tilfælde af overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 3, ved udmålingen af straffen i retspraksis. Som eksem-

pel kan nævnes vejblokader, der er sat op for at forhindre politi og brandvæsen m.v. i at nå frem til nødlidende, eller tilfælde, hvor man forsøger at forhindre politiet i at foretage en ransagning af et sted, hvor der er mistanke om, at der opbevares våben.

Det er ikke hensigten, at straffen i mindre grove tilfælde skal forhøjes i forhold til i dag.

5. Bedre efterforskningsredskaber

5.1. Varetægtsfængsel

5.1.1. Gældende ret

5.1.1.1. Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, kan en person varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen mindst har en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Herudover skal der være bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil unddrage sig retsforfølgning, på fri fod vil begå ny kriminalitet eller vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, kan en person endvidere under visse betingelser varetægtsfængsles af hensyn til retshåndhævelsen (såkaldt retshåndhævelsesarrest). Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, kan der således ske varetægtsfængsling, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den sigtede har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at den pågældende ikke er på fri fod. Varetægtsfængsling efter bestemmelsen antages at forudsætte, at gerningsmanden forventes idømt en »langvarig fængselsstraf m.v.«, dvs. en ubetinget fængselsstraf på i størrelsesordenen mindst 8-10 måneder.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, kan der endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at den pågældende har begået en række nærmere angivne lovovertrædelser (navnlig vold m.v.), såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 3, kan varetægtsfængsling ikke anvendes, hvis lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre straf af bøde eller fængsel i højst 30 dage, eller hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis den pågældende findes skyldig (proportionalitetsprincippet).

5.1.1.2. Som det fremgår af pkt. 3.1.1 ovenfor, er strafferammen for overtrædelse af våbenloven, herunder besiddelse af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder, op til 2 års fængsel, jf. våbenlovens § 10, stk. 1 og 2. Endvidere er strafferammen fængsel i indtil 4 år for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, om skydevåben på offentligt tilgængelige steder, og strafferammen er fængsel i indtil 6 år for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 2, om bl.a. våben af særdeles farlig karakter. Der er således efter de gældende regler i et vist omfang mulighed for varetægtsfængsling for våbenlovsovertrædelser omfattet af våbenlovens § 10 og straffelovens § 192 a, idet retsplejelovens § 762, stk. 1, som udgangspunkt alene kræver, at lovovertrædelsen har en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, er der i dag alene mulighed for retshåndhævelsesarrest i sager om besiddelse af bl.a. særligt farlige skydevåben omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, om våben af særdeles farlig karakter, idet bestemmelsen som nævnt har en strammeramme på 6 års fængsel. Derimod kan retshåndhævelsesarrest efter § 762, stk. 2, nr. 1, ikke foretages i sager om mulige våbenlovsovertrædelser omfattet af våbenlovens § 10 (der har en strafferamme på 2 års fængsel) og straffelovens § 192 a, stk. 1 (der har en strafferamme på 4 års fængsel).

Der er imidlertid mulighed for efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, at foretage retshåndhævelsesarrest i sager om overtrædelse af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder. Denne mulighed blev indført i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, ved lov nr. 500 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder). Det blev i forarbejderne til lovændringen (jf. Folketingstidende 2007-08, 2. samling, Tillæg A, side 5987) anført, at de hensyn, der begrunder varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i sager om bl.a. vold og hensynsløs farefor-

voldelse (straffelovens § 252), taler for, at der også i sager om besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben på offentligt tilgængelige steder bør være mulighed for retshåndhævelsesarrest navnlig på grund af risikoen for, at et medbragt skydevåben faktisk anvendes med deraf følgende særlig fare for andre menneskers liv eller helbred.

Derimod kan der ikke ske varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, i sager om overtrædelse af våbenlovgivningen, herunder besiddelse af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder, som i dag straffes efter våbenlovens § 10, stk. 1 og 2.

5.1.2. Lovforslagets udformning

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a (lovforslagets § 1, nr. 6) om overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder vil i givet fald indebære, at der vil gælde en strafferamme på 6 år for alle sådanne lovovertrædelser. Dermed vil der være mulighed for varetægtsfængsling på grundlag af retshåndhævelsessyn, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1. Den konkrete straf vil imidlertid ikke i alle tilfælde, som er omfattet af den foreslåede stk. 2, være på mindst 8-10 måneder, hvilket som nævnt under pkt. 5.1.1 efter forarbejderne til retsplejeloven er en forudsætning for, at retshåndhævelsesarrest efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, kan anvendes. En lavere straf vil f.eks. normalt blive udmålt i førstegangstilfælde af besiddelse m.v. af ulovlige skydevåben på bopælen eller andre ikke offentligt tilgængelige steder.

Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1496/2008 om retshåndhævelsesarrest i sædelighedssager indeholder en række mere generelle overvejelser om anvendelsen af retshåndhævelsesarrest, jf. navnlig betænkningen side 41-48 og pkt. 3.1.4 i de almindelige bemærkninger til det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af retsplejeloven (retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager).

Efter regeringens opfattelse taler de hensyn, der begrundet varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i sager om bl.a. vold og hensynsløs fareforvoldelse (straffelovens § 252), for, at der i alle sager om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder efter den foreslåede bestemmelse i § 192 a, stk. 2, bør være mulighed for retshåndhævelsesarrest efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Det skyldes den potentielle fare for andre menneskers liv eller helbred, som våbenlovsovertrædelser under særlig skærpende omstændigheder

kan udgøre. F.eks. vil opbevaring af ulovlige skydevåben med ammunition, der ikke er forsvarligt låst inde, indebære en potentiel fare for, at våbenet vil blive brugt til fare for andre menneskers liv eller helbred.

Det foreslås på denne baggrund at tilføje den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, i opregningen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, således at der kan ske varetægtsfængsling, hvis der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, der efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse m.v. vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (lovforslagets § 1, nr. 6) om overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, der begås under særlig skærpende omstændigheder ved på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, indeholder en strafferamme på fængsel fra 1 år indtil 6 år, dvs. at der i givet fald vil gælde en minimumsstraf på fængsel i 1 år. Ved overtrædelser af denne bestemmelse vil forudsætningerne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, med hensyn til den forventede strafs længde således altid være opfyldt, jf. ovenfor. Der er derfor ikke behov for tillige at medtage den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven i opregningen i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

Den gældende henvisning i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, til straffelovens § 192 a, stk. 1, foreslås således på den anførte baggrund ændret til § 192 a, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1 (forslaget til retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

5.2. Indgreb i meddelelseshemmeligheden

5.2.1. Efter § 781, stk. 1, kan der kun foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, 1) hvis der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt, 2) indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og 3) efterforskningen angår en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af en række nærmere angivne straffelovsbestemmelser.

I overensstemmelse med den almindelige proportionalitetsgrundsætning må der i medfør af retsplejelovens § 782, stk. 1, ikke foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Efter retsplejelovens § 783, stk. 1, sker indgreb i meddelelseshemmeligheden efter rettens kendelse, og der skal i retskendelser om telefonaflytning angives, hvilke telefonnumre der kan aflyttes. Ved efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13 (terrorisme m.v.) kan der dog efter § 783, stk. 2, i en retskendelse om telefonaflytning m.v. også anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). En sådan retskendelse om aflytning ”på personen” giver politiet mulighed for – inden for den periode, som retskendelsen omfatter – at iværksætte aflytning af alle de telefonnumre, der er bestemte grunde til at antage bliver benyttet af den mistænkte. Politiet behøver således ikke at indhente nye retskendelser, hvis den mistænkte f.eks. ofte skifter mobiltelefon.

5.2.2. Regeringen lægger vægt på at sikre en effektiv indsats over for bl.a. banderelateret kriminalitet, herunder kriminalitet som led i bandeopgør m.v., der også kan indebære en betydelig fare for udenforstående personer. Ikke mindst i den aktuelle situation navnlig i hovedstadsområdet med væbnede opgør mellem forskellige grupper med tilknytning til rocker og bandemiljøet er det væsentligt at overveje relevante og hensigtsmæssige forbedringer af politiets arbejdsvilkår. Regeringen har på denne baggrund i denne samling fremsat et lovforslag, der har til formål at udvide adgangen til i en retskendelse om telefonaflytning m.v. udover bestemte telefonnumre også at angive den person, indgrebet angår, til også at omfatte en række bestemmelser i straffeloven om alvorlig personfarlig kriminalitet (forslag L 124 af 4. februar 2009 til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår)). Forslaget omfat-

ter bl.a. straffelovens gældende § 192 a, stk. 2, om overtrædelser af våbenlovgivningen med våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelige skade.

Rigsadvokaten har i forbindelse med en høring over lovforslag L 124 bl.a. tilkendegivet, at der er gode grunde til at overveje en ændring af reglerne, således at der kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden ved mistanke om overtrædelser af våbenlovgivningen omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1.

5.2.3. Strafferammen i den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a er fængsel indtil 6 år. Der vil således være en strafferamme på fængsel indtil 6 år for alle overtrædelser af våbenlovgivningen af særlig skærpende karakter i modsætning til efter den gældende § 192 a, hvor der alene har været en tilsvarende strafferamme for overtrædelser, der vedrører våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2. Den foreslåede bestemmelse medfører i givet fald, at der – forudsat at de øvrige betingelser i retsplejeloven er opfyldt – vil være adgang til at *foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden* for alle våbenlovsovertrædelser under særlig skærpende omstændigheder, der er omfattet af den foreslåede § 192 a, og således også i forhold til sager om våbenlovsovertrædelser, der vil være omfattet af den gældende § 192 a, stk. 1, hvor strafferammen er fængsel indtil 4 år. Det følger således af retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, at indgreb i meddelelseshemmeligheden kan foretages ved lovovertrædelser, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

På baggrund af den seneste tids skudepisoder, der bl.a. har medført, at udenforstående personer uden nogen tilknytning til rocker- og bandemiljøet er blevet truet med skydevåben, er kommet alvorligt til skade, eller er blevet dræbt, finder regeringen endvidere, at der i alle sager om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder bør være adgang til at afsige retskendelser om *aflytning "på personen"*. Regeringen vil således fremsætte et ændringsforslag til L 124, hvor den foreslåede henvisning i retsplejelovens § 783, stk. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 2, ændres til en henvisning til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a.

6. Zoneforbud

6.1. Der er i den seneste tid set flere eksempler på, at såkaldte bandevagter standser beboere og tilfældige forbipasserende på Nørrebro i København og udspørger eller visiterer dem. Det er politiets opfattelse, at de kriminelle grupper med sådanne selvbestaltede vagtværn forsøger at sætte sig på de områder, som de opfatter som deres "territorium". Den blotte tilstedeværelse af sådanne bandevagter spreder utryghed i lokalområdet og kan give borgerne en oplevelse af ikke at kunne færdes frit i de berørte områder.

Med henblik på at sikre politiet et effektivt redskab til at forhindre disse såkaldte bandevagter i at skabe frygt og chikanere folk på gaden vil Justitsministeriet derfor ved en ændring af ordensbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) skabe adgang for politiet til at *meddele såkaldte zoneforbud*, hvorved personer forbydes at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område med en radius på 500 meter. Formålet med sådanne zoneforbud vil være at fjerne bandevagterne hurtigt og effektivt fra gadebilledet.

Efter § 6, stk. 2, i ordensbekendtgørelsen kan politiet i dag – når en person flere gange har overtrådt bekendtgørelsens § 3 om visse former for forstyrrelse af den offentlige orden – meddele personen forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold inden for en afstand af 100 meter fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået.

Da forbud efter ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 2, dels forudsætter et vist forudgående forløb med flere overtrædelser af bekendtgørelsens § 3, dels omfatter et mindre geografisk område (en radius på 100 meter), er denne bestemmelse imidlertid ikke et tilstrækkeligt redskab for politiet til effektivt at gribe ind på stedet bl.a. over for såkaldte bandevagter.

Ud fra præventive hensyn er der behov for, at politiet kan meddele et forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område allerede første gang, der udvises en særligt utryghedsskabende adfærd. Der er endvidere behov for i denne situation at kunne meddele forbud med en større geografisk udstrækning end med en radius på 100 meter.

Justitsministeren vil derfor i medfør af den gældende politilovs § 23, stk. 1 og 2, indsætte en ny bestemmelse i ordensbekendtgørelsen, hvorefter

ter politiet får adgang til at udstede zoneforbud med en radius på 500 meter til personer, der udviser en særligt utryghedsskabende adfærd.

Det vil være en betingelse for, at politiet kan meddele et zoneforbud, at der foreligger særlige omstændigheder. Ved den konkrete vurdering af, om en person har udvist en særligt utryghedsskabende adfærd, forudsættes den generelle situation i området således inddraget - herunder navnlig om adfærden formodes at have tilknytning til et verserende opgør mellem kriminelle grupper eller til en aktuel kriminalitetsbølge i området.

Med en særligt utryghedsskabende adfærd tænkes navnlig på såkaldte bandevagter, der ved deres tilstedeværelse og adfærd optræder intimiderende over for beboere og forbipasserende – f.eks. ved at tage opstilling iført skudsikre veste og medbringende metalscannere eller ved at udspørge, kontrollere og visitere andre personer, der færdes i området. Bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes i andre særlige tilfælde, hvor enkeltpersoner eller grupper udviser en særligt utryghedsskabende adfærd i et lokalområde. Det bemærkes, at såfremt en bandevagt insisterer på at visitere en person, vil det i sig selv efter omstændighederne bl.a. kunne være strafbart efter straffelovens § 260 om ulovlig tvang.

Et zoneforbud vil indebære et forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område med en radius på 500 meter fra det sted, hvor den særligt utryghedsskabende adfærd, der har givet anledning til forbuddet, har fundet sted. Forbuddet vil omfatte veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. ordensbekendtgørelsens § 2. Et zoneforbud vil skulle have så kort tidsmæssig udstrækning som muligt og maksimalt 3 måneder. Et zoneforbud vil dog kunne forlænges i op til 3 måneder ad gangen, hvis der er grundlag for at tro, at den pågældende ellers vil gentage den særligt utryghedsskabende adfærd.

Hvis en person bor eller arbejder inden for det område, som er omfattet af zoneforbuddet, vil den pågældende naturligvis kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl eller arbejdsplads og ud i sit lokalområde, men vil ikke ellers kunne opholde sig i området.

6.2. Politiets behandling af sager om zoneforbud vil være omfattet af forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse, klagevejledning m.v.

Ligesom det er tilfældet ved forbud efter restaurationslovens § 31, stk. 2, vil politiet kunne meddele zoneforbud mundtligt på stedet allerede i forbindelse med første konstatering af en særligt utryghedsskabende adfærd, således at zoneforbuddet skal iagttages straks. Der vil i givet fald skulle foretages mundtlig partshøring umiddelbart inden, at forbuddet bliver meddelt.

Politiets afgørelse om at meddele et zoneforbud vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2. Desuden vil et forbud kunne indbringes for domstolene efter grundlovens § 63. Hverken klage til Rigspolitiet eller indbringelse for domstolene vil have opsættende virkning.

Der vil i forbindelse med ændringen af ordensbekendtgørelsen blive udsendt en vejledning til politikredsene om behandlingen af sager om meddelelse af zoneforbud.

6.3. Efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse i politilovens § 23, stk. 3, kan justitsministeren alene fastsætte regler om, at overtrædelse af regler i ordensbekendtgørelsen straffes med bøde. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der imidlertid være mulighed for, at overtrædelse i visse tilfælde også kan straffes med fængsel. Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, at bemyndigelsen i politilovens § 23, stk. 3, udvides, således at det i regler udstedt i medfør af politilovens § 23, stk. 1 og 2, kan fastsættes, at overtrædelse af reglerne eller overtrædelse eller manglende efterkommelse af påbud eller forbud udstedt i medfør af sådanne regler straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Hvis den foreslåede ændring af § 23, stk. 3, vedtages, vil Justitsministeriet fastsætte regler i ordensbekendtgørelsen om, at overtrædelse af et zoneforbud kan straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Det vil i givet fald være forudsat, at straffen for overtrædelse af et zoneforbud i førstegangstilfælde normalt vil være 7 dages ubetinget fængsel.

7. Andre initiativer, der udmønter regeringens bandepakke

Foruden det foreliggende lovforslag og ændringen i ordensbekendtgørelsen om zoneforbud, jf. pkt. 6 ovenfor, er eller vil følgende tiltag blive

iværksat som led i en styrket indsats for at bekæmpe rocker- og banderelaterede opgør:

7.1. Rigspolitiet har siden efteråret 2008 sat ekstra ressourcer ind på at være synligt til stede i de områder, der er berørt af rocker- og bandeopgøret. Regeringen har herudover afsat midler til, at der kommer endnu *mere synligt politi* i de pågældende områder.

7.2. Som led i en styrket kriminalpræventiv indsats oprettes der *særlige banderåd* i de berørte lokalområder. De lokale banderåd skal være fora, hvor alle relevante aktører løbende drøfter de konkrete problemer og forslag til forebyggende og tryghedsskabende tiltag.

Som supplement til det eksisterende tværgående kriminalpræventive arbejde i navnlig lokalrådet og SSP-samarbejdet skal banderådet således medvirke til yderligere at målrette og udvikle indsatsen for at bryde ”fødekæden” til banderne. Banderådets primære fokus skal derfor være på de helt unge potentielle bandemedlemmer – ”lillebrorgruppen”.

Det er hensigten, at banderådet skal medvirke til gensidigt at inddrage og delagtiggøre de lokale aktører – offentlige som private – i den fælles opgave og det fælles ansvar for at dæmme op for rekrutteringen til banderne. Banderådet skal derfor sammensættes så bredt som muligt. Ud over politiet, de sociale myndigheder og skolerne vil en bred vifte af lokale foreninger, netværksgrupper m.v. således blive opfordret til at deltage. Afhængigt af de lokale forhold vil der f.eks. kunne deltage repræsentanter fra beboerforeninger, daginstitutioner, idrætsforeninger, fritids- og ungdomsklubber, indvandrerforeninger, fædregrupper, Natteravnene, foretnings- og erhvervslivet m.v.

Politidirektørerne vil tage initiativ til, at der hurtigst muligt etableres banderåd i de særligt berørte lokalområder.

7.3. Det er politiets erfaring, at det kan være vanskeligt at få vidner til bande- og rockerkriminalitet og personer med kendskab til bande- og rockermiljøet til at komme med oplysninger til brug for politiets opklaringsarbejde, selv ved meget alvorlige forbrydelser som drab og drabsforsøg. Dette er baggrunden for, at Københavns Politi har oprettet *en særlig hotline*, hvor der – eventuelt anonymt – kan indgives tips til politiet.

Som et yderligere initiativ for at forbedre politiets mulighed for at komme undervejs med oplysninger, der kan føre til udpegning af mulige gerningsmænd, skal politiet kunne *udlove markant større dusører* end hidtil.

Politiets adgang til at udbetale dusører både til ansatte i politiet og til private personer er reguleret i Rigspolicefens kundgørelse II nr. 34 af 14. juni 1995. Til private personer kan der af statskassen i dag udbetales dusører på indtil 1.000 kr. som påskønnelse for resolut og modig handling eller for bistand til opklaring af forbrydelser. I helt ekstraordinære situationer kan der dog med Justitsministeriets godkendelse udbetales større dusører.

Justitsministeriet vil tidoble den almindelige beløbsgrænse for politiets dusører til 10.000 kr. for bl.a. bistand til opklaring af forbrydelser. Markant større dusører end hidtil skal skabe et større incitament for borgerne til at hjælpe politiet med tips, der ofte kan være af afgørende betydning for opklaringen af de former for voldelige konfrontationer, som er set i forbindelse med bande- og rockerkonflikten. Der vil fortsat være mulighed for med Justitsministeriets godkendelse at udbetale større dusører i helt ekstraordinære situationer.

7.4. Politi og SKAT har som led i bandepakken intensiveret brugen af ”*Al Capone-modellen*” til at gå målrettet efter bande- og rockermedlemmernes penge, som ikke er lovligt erhvervede. Dette sker ved at gennemgå alle rocker- og bandemedlemmers økonomi med henblik på at undersøge, om der er grundlag for at starte en sag for overtrædelse af afgifts- og skattelovgivningen eller for f.eks. socialt bedrageri. Som led i intensiveringen tages der tillige nye mere grundige analysemetoder i brug over for de bande- og rockermedlemmer, der udtages til særlig kontrol. Der sættes således ekstra fokus på, om der er skjult penge f.eks. via familie- eller selskabskonstruktioner.

Herudover har SKAT sat et særligt projekt i værk, der midlertidigt skal styrke indsatsen mod våbensmugling. Der er således sat 50 mand af til projektet, der indebærer, at SKAT øger grænsekontrollen af biler, tog, færger og busser. Derudover vil SKAT sammen med politiet gennemføre en række aktioner inde i landet på blandt andet motorveje og i områder, hvor der erfaringsmæssigt er mange udenlandsk indregistrerede biler.

Projektet vil indgå i det allerede etablerede, tætte samarbejde med politiet, således at der sikres maksimal anvendelse af allerede iværksatte

projekter m.v. på dette felt. SKAT vil en måned efter projektets etablering evaluere den omhandlede særlige indsats vedrørende kontrol af våbensmugling, og resultatet heraf vil indgå i en vurdering af den fremtidige indsats på området.

7.5. Endvidere vil bandemedlemmer, som udgør en særlig risiko i kriminalforsorgens institutioner, *blive anbragt i særligt sikrede fængsels- og arrestafdelinger* i bl.a. Statsfængslet Østjylland, Politigårdens Fængsel og Nyborgs Statsfængsel.

Der indføres et underretningssystem, som bl.a. skal anvendes til at indsamle og strukturere oplysninger om bandemedlemmer i fængslerne, så indbyrdes relationer og bandekonstruktioner kan afdækkes.

7.6. I aftalerne med Dansk Folkeparti om finansloven for 2008 og 2009 er der afsat en pulje på i alt 12,5 mio. kr. til politiets opsætning af tv-overvågningsudstyr ved offentligt tilgængelige pladser m.v. i kriminalitetsforebyggende øjemed. Det overvejes, hvordan tv-overvågning på offentlige pladser m.v. i højere grad kan anvendes til at modvirke bandekriminalitet og øge trygheden for borgerne.

7.7. Regeringen og Dansk Folkeparti aftalte i forbindelse med finansloven for 2007 at øge sikkerheden i retsbygningerne ved øget anvendelse af detektorkarme i byretter og landsretter, etablering af vidneventerum m.v. i landsretterne samt ansættelse af retsbetjente. Der er endvidere i forbindelse med domstolsreformen afsat midler til at etablere vidneventerum i byretterne. Justitsministeriet vil nu sammen med domstolene og anklagemyndigheden overveje, hvilke *yderligere mere generelle sikkerhedsforanstaltninger* der er behov for.

Endvidere vil Justitsministeriet sammen med domstolene, anklagemyndigheden og politiet overveje, hvilke *yderligere særlige sikkerhedsmæssige foranstaltninger* der er behov for ved gennemførelsen af straffesager om forbrydelser, der udspringer af bandeopgør. Det vil navnlig dreje sig om effektivt at sikre, at vidner, der opfylder betingelserne i retsplejeloven for at kunne afgive forklaring anonymt, kan føle sig helt sikre på reelt at forblive anonyme i forbindelse med, at den pågældende afgiver forklaring for retten.

7.8. Regeringen har endvidere fremsat forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrej-

seforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister), hvori det foreslås, at der skal være en *særlig udvidet adgang til at udvise udlændinge, der er dømt for overtrædelse af regler i lovgivningen om våben og eksplosivstoffer*.

Efter lovforslaget skal udgangspunktet være, at der skal ske udvisning af udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 192 a og regler i våbenlovgivningen om besiddelse, anvendelse m.v. af skydevåben, knive og andre ulovlige våben, både på offentligt tilgængelige steder og steder, der ikke er offentligt tilgængelige. Det gælder uanset frihedsstraffens længde og opholdets varighed. Den konkrete vurdering af, om der i de enkelte tilfælde skal ske udvisning, vil skulle foretages af domstolene, herunder vurderingen af om udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, jf. bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

8. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[---]

9. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[---]

10. De administrative konsekvenser for borgere

[---]

11. De miljømæssige konsekvenser

[---]

12. Forholdet til EU-retten

[---]

13. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbun-

det i Danmark, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Amnesty International og Telekommunikationsindustrien.

14. Sammenfattende skema

[---]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de nugældende regler.

Til § 1

Til nr. 1 (§ 57, nr. 9)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den nye lov om social service, der trådte i kraft den 1. januar 2007 (lov nr. 573 af 24. juni 2005, jf. nu lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008).

Til nr. 2 (§ 81 a)

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, fastsætter i *stk. 1*, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan *forhøjes indtil det dobbelte*, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse efter straffelovens § 180.

I bestemmelsens *stk. 2* fastsættes det, at det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, § 237 i almindelighed skal indgå som en *særdeles skærpende omstændighed*, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør af den nævnte karakter.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen i straffelovens § 81 a, at der foreligger et "*opgør*". Herved sigtes der til en konflikt mellem to (rivaliserende) parter af en betydelig intensitet, som gennem en vis periode giver sig udslag i angreb. Enkeltstående voldelige angreb eller lig-

nende uden indbyrdes sammenhæng vil således ikke være tilstrækkeligt til at udgøre et opgør omfattet af bestemmelsen.

Det er uden betydning for vurderingen af, om et opgør er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om.

Dernæst er det en betingelse, at opgøret mellem de pågældende grupper af personer er ”*gensidigt*”. Bestemmelsen vil således ikke finde anvendelse, hvis der er tale om, at én gruppe forfølger en anden gruppe ved (flere gange) at angribe den anden gruppe, der ikke går til modangreb med brug af magt.

Endvidere er det en betingelse, at det pågældende opgør finder sted mellem ”*grupper af personer*”, det vil sige mere end én person på hver side.

Som ”*grupper*” anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder, hvis bestemte begivenheder indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der som led i opgøret er anvendt skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller hvis der er begået brandstiftelse efter straffelovens § 180.

Det er ikke en betingelse, at de nævnte skydevåben m.v. anvendes af begge eller alle grupper, der deltager i opgøret. Det er tilstrækkeligt, hvis blot en af grupperne gør brug af skydevåben m.v., idet der i så fald også vil være risiko for optrapning m.v. af konflikten.

Det er endvidere ikke en betingelse for, at bestemmelsen kan anvendes, at der er anvendt skydevåben m.v. ved *den enkelte lovovertrædelse*, som begås med baggrund i et verserende opgør omfattet af bestemmelsen. F.eks. vil også et drab begået ved slag, spark eller brug af andre red-

skaber være omfattet af bestemmelsen, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen om forhøjet/skærpet straf, at den pågældende lovovertrædelse, har ”baggrund i” et opgør, ”som foregår”.

Det er således en betingelse, at et gensidigt opgør er i gang på det tidspunkt, hvor den pågældende kriminalitet begås. Afgørelsen af, om der foregik et opgør i bestemmelsens forstand på gerningstidspunktet, vil bero på en vurdering af de foreliggende oplysninger om omfanget af gensidige angreb med baggrund i konflikten på det pågældende tidspunkt. En voldshandling, som f.eks. begås med et hævnmotiv mod et medlem af en rivaliserende gruppe efter, at konflikten er ophørt, vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Der vil dog efter omstændighederne kunne blive tale om at straffe for forsøg, jf. straffelovens § 21, hvis det må antages, at den pågældende samtidig havde forsæt til at deltage i en verserende konflikt.

Herudover er det en betingelse, at det angreb m.v., som foretages, har *baggrund* i opgøret. Heri ligger, at den pågældende lovovertrædelse hovedsageligt skal være motiveret af at deltage i eller reagere på den igangværende konflikt.

Hvis f.eks. en person med tilknytning til en af de stridende grupper får en udenforstående til som led i opgøret at begå en af de omfattede forbrydelser mod en person, der tilhører en rivaliserende, vil bagmanden kunne straffes i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. straffelovens § 23, mens den udenforstående gerningsmands handling vil være omfattet, hvis den pågældende har haft det fornødne forsæt til, at forbrydelsen har baggrund i bandeopgøret.

Bestemmelsen kan også omfatte lovovertrædelser, der begås over for andre personer end dem, der tilhører eller har tilknytning til en gruppe, der er involveret i opgøret, f.eks. hvis der i forbindelse med politiets arrestation af gerningsmanden til en forbrydelse, der er begået som led i et gensidigt opgør som nævnt i bestemmelsen, udøves vold mod en politibetjent for at få denne til at undlade at gennemføre arrestationen, eller hvis der fremsættes trusler mod et vidne til et angreb, der er foretaget som led i opgøret. Angreb, hvor gerningsmanden fejlagtigt troede, at offeret havde tilknytning til en rivaliserende gruppe, vil også kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det forudsættes, at strafudmålingsniveauet i sager omfattet af bestemmelsen som udgangspunkt *fordobles i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene*. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder – f.eks. ved grov vold – er det således forudsat, at der fremover som udgangspunkt fastsættes en straf på fængsel i 3 år. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på mere end 10 års fængsel – f.eks. ved drab – er det forudsat, at der fremover som udgangspunkt straffes med fængsel på livstid.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og straffelovens almindelige regler om straffens fastsættelse m.v. vil fortsat finde anvendelse i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det gælder bl.a. straffelovens § 81 om skærpende omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne strafferamme eller strafbortfald.

Endvidere vil de øvrige almindelige regler i straffeloven om bl.a. strafbarhedsbetingelser og straffe m.v. finde uændret anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 114, stk. 1, nr. 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af våbenlovens § 10, stk. 2 (forslagets § 3, nr. 1).

Til nr. 4 (§ 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil blive delt op på de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 192 a, stk. 1 og 2 (forslagets § 1, nr. 6). Alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder vil herefter som udgangspunkt kunne være omfattet af den særlige straffebestemmelse i straffelovens § 114 a. Forholdet skal dog samtidig som hidtil kunne henføres under en af de konventioner, som er omfattet af straffelovens § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6.

Til nr. 5 (§ 119, stk. 3)

Strafferammen i straffelovens § 119, stk. 3, foreslås ændret fra bøde eller fængsel indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det er hensigten med den forhøjede strafferamme, at det skal være muligt at tage højde for de groveste tilfælde af overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 3, ved udmålingen af straffen i retspraksis. Som eksempel kan nævnes vejblokader, der er sat op for at forhindre politi og brandvæsen m.v. i at nå frem til nødlidende, eller tilfælde, hvor man forsøger at forhindre politiet i at foretage en ransagning af et sted, hvor der er mistanke om, at der opbevares våben.

Det er derimod ikke hensigten, at straffen i mindre grove tilfælde skal forhøjes i forhold til i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 192 a)

Bestemmelsen i straffelovens § 192 a, *stk. 1*, vil omfatte det tilfælde, hvor der foretages en overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Hvorvidt lovovertrædelsen med skydevåben sker under særlig skærpende omstændigheder, afhænger først og fremmest af det pågældende skydevåbens farlighed, hvilket som hidtil fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af skydevåben, som er baseret på en generel vurdering af våbenedes farlighed. Det er således forudsat, at besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted vil være omfattet af stk. 1, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Udtrykket ”med tilhørende ammunition” indebærer ligesom efter gældende ret ikke et krav om, at skydevåbnet er skarpladt, men den, der er i besiddelse m.v. af skydevåbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på anden lignende lettilgængelig måde.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelse m.v. af de omhandlede skydevåben på offentligt tilgængeligt sted sker under *ikke særlig skærpende omstændigheder*, således at forholdet ikke skal henføres under bestemmelsen i stk. 1. Det samme gælder efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og der tilsigtes ingen ændringer heri, jf. således pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i stk. 1 omfatter endvidere besiddelse m.v. af *våben med tilhørende ammunition, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade*. Våbentyperne, der hermed sigtes til, er de samme, som er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2, om bl.a. våben af særdeles farlig karakter. Det vil således typisk være våben, som har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militæret, herunder hjemmeværnet. Som eksempler kan nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler og maskingeværer.

Besiddelse m.v. af særdeles farlige våben vil kun være omfattet af bestemmelsen i stk. 1, hvis der er tilhørende ammunition, såfremt det særdeles farlige våben kræver ammunition for at kunne blive anvendt (f.eks. maskinpistoler). Det er ligesom ved (øvrige) skydevåben ikke et krav, at våbnet er skarpladt, men den tilhørende ammunition skal være lettilgængelig.

Eksplсивstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade, kan efter omstændighederne også være omfattet af bestemmelsen i stk. 1. Der sigtes hermed til de samme typer eksplosivstoffer, der i dag er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2. Eksplosivstoffer vil således kunne være omfattet, hvis der er tale om stoffer i en sådan mængde og af en sådan farlighed, at det vil kunne bruges til at forvolde betydelig skade.

Begrebet ”*offentligt tilgængeligt sted*” skal ligesom efter gældende ret forstås som steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje, par-

ker, offentlige transportmidler, restauranter, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Besiddelse m.v. af skydevåben i en bil, som befinder sig på et offentligt tilgængeligt sted, er også omfattet af begrebet.

Lovovertrædelser omfattet af stk. 1 vil have en særlig strafferamme på fængsel fra 1 år indtil 6 år. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (skydevåben på offentligt tilgængeligt sted) indebærer dette både en væsentlig forhøjelse af strafferammen fra fængsel i indtil 4 år til fængsel indtil 6 år og *indførelse af en minimumsstraf på fængsel i 1 år*. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil stk. 1 alene indebære, at der indføres en minimumsstraf på fængsel i 1 år, idet der allerede i dag er en strafferamme på fængsel indtil 6 år for lovovertrædelser omfattet af den gældende § 192 a, stk. 2.

Med bestemmelsen i stk. 1 lægges der op til en væsentlig skærpelse af straffen for besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, under særlig skærpende omstændigheder.

Det forudsættes, at straffen for besiddelse m.v. af *skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted som udgangspunkt* mindst fordobles i forhold til i dag, dvs. *mindst 1 års fængsel*. Også i *gentagelsestilfælde* forudsættes der at ske en fordobling af straffen. Det betyder, at straffen i gentagelsestilfælde som udgangspunkt forudsættes fastsat fra fængsel i 1 år og 4 måneder til fængsel i 1 år og 8 måneder.

Ved fastsættelsen af straffen for *besiddelse m.v. på offentligt tilgængeligt sted af våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade* forudsættes det, at der vil blive taget hensyn til våbnenes og eksplosivstofferne farlighed, og det forudsættes således også, at straffen for overtrædelser, der angår våben og eksplosivstoffer af særdeles farlig karakter, vil afspejle, at der er tale om forbrydelser, der er grovere end forbrydelser, der angår skydevåben.

Bestemmelsen i *stk. 2* vil omfatte alle overtrædelser af våbenlovgivningen, der begås under særlig skærpende omstændigheder, og som ikke vil være omfattet af det foreslåede stk. 1 om besiddelse af skydevåben m.v. med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted.

Bestemmelsen i stk. 2 forudsættes således som udgangspunkt at omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår *skydevåben afgrænset på samme måde som i stk. 1, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted uden tilhørende ammunition*. På samme måde som nævnt ovenfor vil gerningen kunne begås under konkrete omstændigheder, hvor besiddelsen m.v. af skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted ikke kan anses for at være sket under særlig skærpende omstændigheder, og i så fald vil handlingen ikke være omfattet af stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 vil endvidere omfatte ulovlig besiddelse m.v. af *skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder* under særlig skærpende omstændigheder. Bestemmelsen vil således omfatte de overtrædelser af våbenlovgivningen med skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, som i dag er omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2.

Ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder vil ikke altid udgøre særlig skærpende omstændigheder. Det er forudsat, at personer uden kriminel baggrund i øvrigt, som f.eks. har arvet et skydevåben og igennem en årrække i strid med våbenlovgivningen har haft våbnet liggende ubenyttet (måske glemt) på bopælen, ikke vil være omfattet af bestemmelsen. Det samme gælder for personer uden kriminel baggrund i øvrigt, der har våbentilladelse eller jagttegn, og blot har glemt at forny våbentilladelsen eller jagttegnet. Sådanne overtrædelser vil i givet fald være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 vil – i lighed med, hvad der i dag følger af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2 – også omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder i tilfælde, hvor lovovertrædelsen angår *våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter* er egnet til at forvolde betydelig skade. De særdeles farlige våben og eksplosivstoffer, der er omfattet af den gældende straffelovs § 192 a, stk. 2, vil således være omfattet af den foreslåede stk. 2, hvis de ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 vil også kunne omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, der angår andre våben end skydevåben eller særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer. Efter omstændighederne vil f.eks. springknive, springstiletter, faldknive

og faldstiletter efter våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, kunne være omfattet.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlig skærpende omstændigheder, bør der først og fremmest lægges vægt på våbnets farlighed. Dette bør fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af våbnet, som er baseret på en generel vurdering af våbnetes farlighed. Herudover vil der kunne lægges vægt på, hvilken mængde der f.eks. indføres, besiddes eller overdrages, herunder om der er tale om en mere systematisk overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor forholdet har karakter af et illegalt erhverv, om våben eller eksplosivstoffer opbevares eller anvendes under sådanne forhold, at der er en nærliggende risiko for, at de vil blive anvendt, herunder i voldelige opgør m.v., om våben eller eksplosivstoffer er skaffet på illegal vis, om våben eller eksplosivstoffer bæres i forbindelse med indbrud eller brugstyveri, og om gerningsmanden tidligere har begået tilsvarende lovovertrædelser.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer en betydelig forhøjelse af strafferammen for overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, idet strafferammen for besiddelse m.v. af skydevåben, der tidligere ville være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2, forhøjes fra fængsel indtil 2 år til fængsel indtil 6 år, ligesom strafferammen for besiddelse m.v. af skydevåben omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, forhøjes fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år. Strafferammen forhøjes ikke for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter indebærer en betydelig fare, idet der allerede i dag er fastsat en strafferamme på fængsel indtil 6 år for sådanne våbenlovsovertrædelser, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2.

Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår *skydevåben*, og som vil være omfattet af stk. 2, forudsættes *fordoblet i forhold til i dag*. Det gælder både for besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder (uden ammunition) og besiddelse af skydevåben med eller uden ammunition på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder. Om de forudsatte strafniveauer henvises i øvrigt til pkt. 3.2.4 og 3.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 762, stk. 2, nr. 2)

Det foreslås at ændre den gældende henvisning i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 2, således at der kan ske varetægtsfængsling, hvis der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, der efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse m.v. vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 10, stk. 2)

Våbenlovens § 10, stk. 2, foreslås ophævet som følge af, at alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder foreslås omfattet af straffelovens § 192 a (se i øvrigt bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 2).

Våbenlovens § 10, stk. 3-5, bliver herefter stk. 2-4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 23, stk. 3)

Det foreslås, at justitsministerens bemyndigelse udvides, således at der kan fastsættes regler om, at overtrædelse af de i medfør af politilovens § 23, stk. 1 og 2, fastsatte regler eller overtrædelse eller manglende efterkommelse af påbud eller forbud udstedt i medfør af sådanne regler straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

Formålet med den foreslåede ændring af politilovens § 23, stk. 3, er at skabe hjemmel for justitsministeren til at fastsætte regler i ordensbekendtgørelsen om, at overtrædelse af zoneforbud med en radius på 500 meter til personer, der udviser en særligt utryghedsskabende adfærd, kan straffes med fængsel.

Det forudsættes således, at overtrædelse af et zoneforbud i første-gangstilfælde normalt straffes med 7 dages ubetinget fængsel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5 (Ikrafttræden)

Det foreslås, at loven træder i kraft [].

Til § 6 (Færøerne og Grønland)

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1 og 4 kan dog sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. Endvidere kan lovens § 4 sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bilag

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 6. november 2008, som senest ændret ved lov nr. 1404 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 57. Retten kan som vilkår for udsættelsen bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Endvidere kan retten fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte

9) efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 40 i lov om social service, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende.

1. I § 57, nr. 9, ændres ”§ 40 i lov om social service” til: ”§ 52 i lov om social service”

§ 81. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed,

Nr. 1-12 ---

2. Efter § 81 indsættes:

”§ 81 a. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelser har baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der anvendes skydevåben eller våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er eg-

net til at forvolde betydelig skade, eller hvor der begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af denne lovs § 180, § 183, stk. 2, og § 237 skal det i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør som nævnt i stk. 1.”

§ 114. For terrorisme straffes med fængsel indtil på livstid den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere af følgende handlinger, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade:

6) Grove våbenlovsovertrædelser efter straffelovens § 192 a eller lov om våben og eksplosivstoffer § 10, stk. 2.

3. § 114, stk. 1, nr. 6, affattes således:

”6) Overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særligt skærpende omstændigheder efter § 192 a.”

§ 114 a. Begås en af de i nr. 1-6 nævnte handlinger, uden at forholdet omfattes af § 114, kan straffen overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve. Hvis den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, er mindre

end 4 års fængsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 6 år.

1) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266, § 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemæg-tigelse af luftfartøjer, artikel 1 i konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed eller artikel II i protokol-len af 24. februar 1988 til bekæm-pelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den interna-tionale civile luftfart.

4. I § 114 a, nr. 1, 4,5 og 6 ændres ”§ 192, stk. 2,” til ”§ 192 a,”

4) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 186, stk. 1, §§ 192 a, stk. 2, 192 b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279, 279 a, 281, 288 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 7 i IAEA-konventionen (Det Internationale Atomenergi-agenturs konvention) af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

4. I § 114 a, nr. 1, 4,5 og 6 ændres ”§ 192, stk. 2,” til ”§ 192 a,”

5) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 288 el-ler § 291, stk. 1 eller 2, når hand-lingen er omfattet af artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller arti-kel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen.

4. I § 114 a, nr. 1, 4,5 og 6 ændres ”§ 192, stk. 2,” til ”§ 192 a,”

6) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a,

4. I § 114 a, nr. 1, 4,5 og 6 ændres ”§ 192, stk. 2,” til ”§ 192 a,”

§ 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger.

§ 119. ---

Stk. 3. Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 192 a. Den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted.

Stk. 2. Den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 762. ---

Stk. 2. En sigtet kan endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at han har begået

1) en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel

5. I § 119, stk. 3, ændres ”6 måneder” til ”1 år og 6 måneder”.

6. § 192 a affattes således:

§ 192 a. Den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller våben med tilhørende ammunition eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel fra 1 år indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt under særlig skærpende omstændigheder overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, straffes med fængsel indtil 6 år.”

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1069 af 6. november 2008, foretages følgende ændringer:

i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, eller

- 2) en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 123, § 134 a, § 192 a, stk. 1, § 218, stk. 1, § 222, §§ 224 eller 225, jf. § 218, stk. 1, eller § 222, § 235, stk. 1, §§ 244-246, § 250 eller § 252 eller en overtrædelse af straffelovens § 232 over for et barn under 15 år, såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

1. I § 762, stk. 2, nr. 2, ændres ” § 192 a, stk. 1” til: ”§ 192 a, stk. 2”.

§ 3

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1316 af 26. november 2007, som senest ændret ved lov nr. 500 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 10. ---

Stk. 2. Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængelige steder eller gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde. Straffen kan stige til fængsel i 2 år, når den pågældende tidligere er straffet for overtrædelse af § 4, stk. 1.

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende om-

1. § 10, stk. 2, ophæves. Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

stændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 4

I lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, som ændret ved § 19 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

§ 23. ---

Stk. 3. Det kan i regler fastsat i medfør af stk. 1 og 2 fastsættes, at overtrædelse af reglerne eller overtrædelse eller manglende efterkommelse af påbud eller forbud udstedt i medfør af sådanne regler straffes med bøde. Det kan endvidere fastsættes, at der ved overtrædelser begået af selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges selskabet m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

1. I § 23, *stk. 3*, indsættes efter ”med bøde”: ”eller fængsel i indtil 6 måneder”.

§ 5

Loven træder i kraft [].

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. §§ 1 og 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. § 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.